П'ятниця, 18 червня 2004 року. № 111 (3361)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Зросли доходи до казни — зростуть і зарплати

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ранкове і денне засідання 17 червня

Більшу частину ранкового засідання парламент присвятив обговоренню змін до Закону «Про державний бюджет України на 2004 рік». Оскільки цього року триває тенденція стабільного зростання в економіці та збільшилися надходження до бюджету, уряд пішов на збільшення ресурсних показників і бюджетних видатків передусім на соціальний захист громадян, освіту і охорону здоров'я. Проаналізувавши нинішню економічну ситуацію у державі, Перший віце-прем'єр-міністр України, Міністр фінансів Микола Азаров повідомив, що уряд, зокрема, планує з 1 вересня ц. р. збільшити мінімальну зарплату до 237 гривень зі збереженням посадових співвідношень. Отже, зарплата бюджетників зросте на 15 відсотків. На це буде спрямовано 1,2 млрд. гривень.

(Закінчення на 2-й стор.).

У СВІТІ, РОЗЧИНЕНОМУ НАВСТІЖ

Це занедбане хлоп'ятко у ніжному віці (на знімку), напевне, не спізнало батьківської турботи і ласки, і нині перебуває у пошуку способу вижити. Майже все його життя перетворюється на опір «правильному» світові. Боротьба нерівна, практично самотужки. На думку деяких психологів, волоцюжки не стануть повноцінними громадянами суспільства, навряд чи повернуться до нормального життя, бо пізнали розчинений навстіж світ, без жодних пересторог. А медики свідчать, що вуличні діти мають по 6—8 хвороб і не доживають до 20 років. Зв'язки з «правильним» світом перериваються?..

(Продовження теми читайте на 9-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

АКТУАЛЬНО

Прокуратура діє безкомпромісно

У Запоріжжі обласна прокуратура завершила досудове слідство у справі з обвинувачення нелюдів, які протягом чотирьох місяців убили п'ятьох осіб і замахнулися на життя ще однієї жінки. Вона дивом вижила завдяки лікарям. Жертви зловмисників знайшли у зливній ямі будинку, власник якого під час затримання вчинив опір працівникові міліції. Як стверджують слідчі, обвинувачені зізналися у злочинах, та останнє слово — за судом.

Розглядає він також і кримінальні справи, порушені Волинською облпрокуратурою щодо злісних неплатників зарплати. Лише за тиждень волинянам виплачено майже 650 тисяч гривень, поновлено права 700 громадян. До цього масового прозріння керівників за п'ять місяців в області відшкодовано за документами прокурорського реагування понад три мільйони гривень, до відповідальності притягнуто більш як 100 посадових осіб.

«Артек» вийде в море

Екскурсійний катер «Артек» відправився з херсонських ремонтних стапелів до міжнародного дитячого центру на Кримському узбережжі. Збудоване у кінці 80-х на заводі ім. Комінтерну судно повернулося в Херсон, щоб здобути тут друге життя. За дорученням Президента України компанія «Укррічфлот», виконавши всі належні обстеження та роботи з підготовки катера до обслуговування маленьких пасажирів, передала їм подарунок до дня народження «дитячої республіки», **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА**.

Державні інвестиції — у шкільні зошити

Після кількарічної перерви відновив роботу Понінківський картонно-паперовий комбінат. Завдяки державним інвестиціям підприємство протягом двох місяців випустило продукції майже на два мільйони гривень. Стільки ж заплановано на червень. Шкільні зошити були і залишаються візиткою підприємства. Крім того, споживачі отримають палітурний картон, письмовий та офсетний папір, **повідомляє наш власний кореспондент з Хмельницького Ірина КОЗАК**.

У НОМЕР

Атомники кидають курити

На Південноукраїнській АЕС підбили підсумки роботи з програми «Життя без тютюну». Діє вона на підприємстві четвертий рік і передбачає санітарно-просвітницьку і роз'яснювальну діяльність: проведення індивідуальних бесід, підготовку спеціальних телевізійних сюжетів, радіолекцій, газетних статей.

Уже є певні результати. Якщо в 2001 році курили 52 відсотки персоналу атомної станції, то на початок 2004-го пристрасть до тютюнокуріння збереглася у менш ніж 40 відсотків працівників. Протягом трьох років від пагубної звички відмовилися майже 800 осіб. Приклад, як і належить, подають керівники. Усі працівники служб генеральної дирекції повністю відмовилися від куріння, **повідомляє наш власний кореспондент з Миколаївської області Олена ІВАШКО**.

Коротко про важливе

Учора

- З нагоди 240-річчя уславленого київського заводу «Арсенал» на підприємстві відбувся загальнозаводський мітинг.
- У рамках Національного прес-клубу реформ відбулося засідання «круглого столу» з питань законопроекту «Про акціонерні товариства».

Сьогодні

- У приміщенні Зоряної зони Київського планетарію пройде черговий IV з'їзд Товариства «Знання» України.

Завтра

- Має зібратися з'їзд Всеукраїнської партії трудящих.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Як ви оцінюєте матеріальний стан вашої сім'ї?

Мирослава Короб, молода мама, Івано-Франківськ:
— Був би плачевним, якби не допомога батьків, адже я перебуваю в декретній відпустці.

Надія Можак, пенсіонерка, Івано-Франківськ:
— Це залежить від врожайності моєї присадибної ділянки.

Ганна Коновальчук, учителька школи, Косівський район:
— Сім'я утримується за рахунок грошей, які передає з-за кордону чоловік.

Михайло Кривень, народний артист України:
— Майже вся зарплата йде на оплату молодіжного кредиту, який узяв син, і на утримання другого сина — студента.

Розпитувала Дарина НАЗАРЧУК.

Мал. Михайла САЧКА.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Рецепт старенького батька від усіх хвороб

Бути здоровим і дужим допоможе Зіновію Петровичу Протаковському із Воронковець, що в Теофіпольському районі, прилад для магнітолікувальної терапії виробництва хмельницького державного підприємства «Новатор». Саме такий приз отримав від газети її давній передплатник і шанувальник. Щоправда, приїхати за ним сам уже не зміг — не ті літа. Тому попросив зробити це сина Олексія.

Той розповів, що батькові добре довелося попрацювати за все життя. Почав на селянському полі ще у війну тринадцятилітнім, і так — до сьогодні. Хворіти навіть на пенсії немає коли, тому радий подарунку, який допоможе підтримати здоров'я. Хоча і син, і батько переконані: людину насамперед лікують її душа і думки. Якщо вони чисті і чесні — жодні хвороби не здолають.

А багато своїх думок Зіновій Петрович звіряє саме з «Голосом». Дотепер дуже уважно стежить за всіма політичними подіями, перипетіями в парламенті, за життям усієї країни. Син, військовий юрист, зізнається, що й він, коли буває в батька, читає нашу газету. Хоче стати, як і батько, її передплатником.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

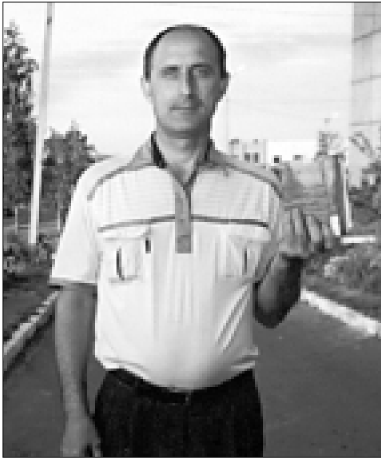

Фото автора.

На знімку: за батьківський виграш рада вся родина і син Олексій.

Україна за п'ять місяців збільшила експорт металобрухту на 88,8 відсотка

Пропозицій чимало, і всі вони обопільно цікаві

Володимир Литвин зустрівся з главою МЗС Кувейту

Україна надає великого значення відносинам з Державою Кувейт. Це наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час переговорів з міністром закордонних справ Кувейту шейхом Мохамедом Сабах Аль-Салем Аль-Сабахом. Глава українського парламенту вважає, що візит високого гостя до нашої країни дасть змогу забезпечити ще більш сталі двосторонні відносини і реалізувати домовленості, досягнуті під час минулорічного візиту в Кувейт Президента України Леоніда Кучми.

Як **повідомив прес-секретар глави ВР Ігор Сторожук**, на зустрічі йшлося про міжпарламентські зв'язки. Зокрема, про роботу групи дружби Україна—Кувейт, яку створено у Верховній Раді, і можливість посилення спільних дій у міжнародних організаціях. Було відзначено великий потенціал цієї співпраці, а також співробітництва взагалі в галузях економіки, науки і культури.

Шейх Мохамед Сабах Аль-Салем Аль-Сабах висловив подяку українському народу за підтримку в питанні повернення кувейтських полонених та майна, захоплених Іраком під час окупації країни у 1999 році, а також за участь нині у миротворчих операціях для нормалізації ситуації в сусідній країні. У свою чергу, Володимир Литвин підкреслив: «Ми вітаємо резолюцію Ради Безпеки ООН щодо Іраку і вважаємо, що вона має бути якомога швидше реалізована для встановлення миру в країні і нормалізації ситуації у Близькосхідному регіоні. В цьому контексті ми високо оцінюємо позицію Кувейту в комплексі цих питань».

Особливу увагу було приділено економічному блоку питань. Зазначу, що міністр закордонних справ Кувейту обіймає також посаду голови Кувейтського Фонду арабського економічного розвитку, про цікаві перспективи співпраці з яким «ГУ» не раз писав. Тож на зустрічі у ВР ішлося про ці перспективи, і міністр, зокрема, відзначив неабиякі, на його погляд, темпи розвитку України, що відкриває для інвестора великі можливості.

Кувейтський гість також передав Володимиру Литвину запрошення відвідати з візитом його країну. Подякувавши і підтвердивши, що такий візит відбудеться, Голова ВР запропонував пов'язати візит з можливістю поєднати з ним Дні України в Кувейті, з тим, щоб це ознайомлення сприяло розвитку туризму. Пропозиція була схвально сприйнята кувейтською стороною.

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОЛІТ-ФОРМАЦІЯ

Конституційна реформа матиме перспективи, якщо виноситиметься узгоджений законопроект

З наближенням старту президентської кампанії інтерес до політичної реформи не згасає. Про її необхідність не перестають говорити політики та Президент. Свою позицію висловило і керівництво парламенту.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин упевнений, що політична реформа матиме перспективи, якщо на попереднє схвалення в парламент виноситиметься законопроект, який у майбутньому зможе набрати 300 голосів. Такої само думки дотримується і його Перший заступник Адам Мартинюк.

Голова Верховної Ради України «хотів би, щоб це була робота, яка забезпечила б компроміс і порозуміння між парламентаріями та забезпечила стабільність роботи ВР». Тому, за словами Володимира Литвина, необхідно підготувати узгоджений законопроект про внесення змін до Конституції. Щоб не робити зайвого — підтримавши його 226 голосами, а потім не бачити перспективи.

У свою чергу, Адам Мартинюк не виключає можливості винесення законопроектів з конституційної реформи на розгляд парламенту наступного пленарного тижня. За його словами, вже досягнуто домовленості про винесення на розгляд парламентаріїв законопроекту 4180. А на сьогоднішньому засіданні тимчасової спеціальної комісії щодо внесення змін до Конституції рекомендуватиметься винести на розгляд сесії й законопроект 3207-1. Щоправда, компромісу досі не досягнуто, бо парламентська більшість та комуністи не погоджуються, щоб зміни до Конституції набирали чинності з 2006 року.

Зросли доходи до казни — зростуть і зарплати

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 17 червня

(Початок на 1-й стор.).

Перерозподіл бюджетних коштів, за словами М. Азарова, дасть змогу збільшити на 570 млн. гривень видатки на охорону здоров'я, зокрема, на утримання медичних закладів, закупівлю ліків. Із внесенням змін до держбюджету також планується збільшити витрати на соціальний захист військовослужбовців, науку, соціальні програми для дітей і жінок, погашення заборгованості з зарплати працівникам вугледобувних підприємств, на будівництво сільських доріг. 400 млн. гривень буде витрачено на закупівлю зерна до державного резерву.

Під час обговорення внесеного урядом проекту змін до держбюджету-2004 більшість депутатів підтримувала збільшення доходів і видатків державної казни майже на 8 млрд. гривень і спрямування додаткових коштів передусім на соціальні проблеми. Однак представники опозиційних фракцій використали відведений час для оприлюднення своїх політичних позицій. Голова бюджетного комітету Петро Порошенко («Наша Україна») заявив: те, що уряд пішов на перегляд держбюджету, — перемога опозиції, яка вже півроку вказує на приховування доходів казни. Депутати-опозиціонери називали кроки уряду популістськими напередодні президентських виборів. А представники фракцій, які входять до парламентської більшості, підтримували урядовий законопроект. «Уряд уперше пішов на перегляд бюджету в середині бюджетного року, бо діяльність Кабінету Міністрів забезпечує сталий економічний розвиток у державі», — сказав перший заступник голови бюджетного комітету Валерій Коновалюк («Регіони України»). Фракції «Наша Україна», соціалістів та БЮТ підтримували прийняття урядового законопроекту лише за основу. Однак 243 депутати проголосували за зміни до держбюджету в цілому.

Народні депутати затвердили постанови про календарний план проведення шостої сесії Верховної Ради України четвертого скликання та про порядок висвітлення роботи шостої сесії ВР. Нова парламентська сесія триватиме з 7 вересня по 14 січня. Десять тижнів Верховна Рада працюватиме у пленарному режимі, відбудеться п'ять днів уряду. Щоб зберегти пряму радіотрансляцію сесії та достатнє висвітлення парламентської «кухні», Верховна Рада, за словами голови Комітету з питань свободи слова та інформації Миколи Томенка, пішла на низку компромісів із Національною телерадіокомпанією України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламент також схвалив постанови про обрання народного депутата України Єфима Фікса членом Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради і народного депутата В. Чичкова членом Комітету з питань соціальної політики та праці.

Парламентарії обговорили проекти постанов про зміни у складі Рахункової палати України і заслухали претендентів на посади першого заступника Голови Рахункової палати та контролерів палати.

Голосування про призначення членів Рахункової палати згідно із законом відбулося у таємному режимі під час великої перерви.

На початку пленарного засідання глава парламенту оголосив про входження народних депутатів України Сергія Слабенка та Павла Рябікіна до депутатської групи «Центр».

Юліана ШЕВЧУК.

Третій вимір,

або Економічна симфонія через рожеві окуляри

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Завдяки Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій після обіду сесійна зала була переповнена — крім народних депутатів і членів уряду, на парламентські слухання «Економічна політика України: актуальні питання» прийшли не лише представники регіональних органів влади, ЗМІ, а й навіть студенти економічних вузів.

Утім, це цілком зрозуміло. Як зазначив у вступному слові Голова Верховної Ради Володимир Литвин, економіка країни вже розпрощалася з плановим, командно-адміністративним виміром, проте ще не стала постіндустріальною, ринковою. Мало того, заробітна плата майже втратила економічну роль. Отже, маємо свого роду третій вимір нашого економічного розвитку.

Міністр економіки та з питань європейської інтеграції Микола Деркач і директор Інституту економічного прогнозування НАНУ Володимир Геєць охарактеризували особливості поточного моменту економічного розвитку. Середньорічний темп приросту ВВП в останні чотири роки становив 7,4 відсотка, промислового виробництва — 12,6, а інвестицій — майже 19, та, на їхню думку, якість такого розвитку доволі невисока. Малозрозумілими науковими дефініціями вони підтверджують озвучений висновок Володимира Литвина: щоб наздогнати економічно розвинені країни, ми повинні нарощувати свій ВВП подвійними цифрами більш як десять років.

Згадані промовці, як і більшість присутніх у сесійній залі, вважають, що прискорити цей процес здатна лише інноваційна модель розвитку економіки.

Хтось із народних депутатів резонно зазначає, що Микола Деркач говорить незрозумілою мовою. Ще хтось порівнює інноваційну стратегію економічного розвитку з ріпкою, яку саджає в землю один, а тягнуть, як у казці, всім загалом. Важко не погодитися. Тим паче що зрушення на користь високотехнологічної діяльності стоять на чільному місці у Програмі діяльності Кабінету Міністрів під промовистою назвою «Послідовність. Ефективність. Відповідальність», яку мали при собі всі учасники парламентських слухань.

Народний депутат Олександр Мороз, схоже, вважає, що це всього-на-всього добротно вимовлене красне слівце Прем'єр-міністра, оскільки ніякої стратегії економічного розвитку країни за цим не стоїть. З Олександром Морозом цього вечора були солідарні й інші учасники слухань. Народний депутат Юрій Кармазін, наприклад, вважає, що зовсім не випадково Нацбанк порушує регламент подачі до Верховної Ради проектів Основних засад грошово-кредитної політики. І, прислухавшись до нього, сесійна зала знову бралася розшифровувати виступ Міністра економіки та з питань європейської інтеграції: чи, бува, не хотів він сказати, що економіці гостро бракує «широких грошей» для довгострокового кредитування інновацій, а якщо так, то куди вони діваються?

Перед початком парламентських слухань журналісти з цим запитанням зверталися до народного депутата Сергія Терьохіна, котрий належить до тих економістів, які вважають, що уряд забуває враховувати з якоїсь причини частину доходів державного бюджету. То, може, Кабінет Міністрів нелегально почав фінансувати інноваційний розвиток економіки? Але як тоді розцінювати мізерну кількість (17 відсотків) підприємств, які займалися інноваціями 2003 року?! Утім, може, й не це головне, подумалося після виступу глави Фонду державного майна Михайла Чечетова, який розповів, що угоду про продаж ВАТ «Криворіжсталь» він підписав авторучкою за гривню, а не 70 копійок, і закликав підтримати політику нинішнього уряду.

Сергій ВЛАД.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОЛІТИКА

«Вікінг» нарощує темпи

Нещодавно у місті Паланга (Литва) відбулося засідання 7-ї Міжурядової українсько-литовської змішаної комісії зі співпраці

Українську частину комісії очолив міністр транспорту України Георгій Кірпа. Протягом останніх двох років це вже четверте засідання комісії, а наступну планується провести у жовтні нинішнього року в Одесі. До речі, під час роботи Міжурядової комісії було досягнуто домовленості, що Одеса та литовська Клайпеда стануть містами-побратимами. Оскільки саме ці міста лежать по обидва боки 9-го міжнародного транспортного коридору, яким уже рік успішно курсує контейнерний поїзд «Вікінг», постійно нарощуючи обсяги перевезень.

У Паланзі було підписано широкомасштабний протокол про співпрацю між урядами України та Литви, а також затверджено Програму співпраці наших країн у галузі транспорту. Хоча Литва нещодавно стала членом Європейського союзу, обсяги товарообігу та перевезень між нашими країнами постійно зростають, тому підписання таких важливих документів нині для наших країн було необхідним. До того ж, Литва підтримала намір України стати членом Світової організації торгівлі (СОТ). Напрямок співпраці України та Литви під час роботи змішаної комісії було охрещено «ТТТ» — торгівля, транспорт, туризм.

Приємно відзначити, що під час перебування української делегації в Паланзі за особливий внесок у розвиток співпраці між нашими країнами та заслуги перед Литовською Республікою міністра транспорту України Георгія Кірпу було нагороджено найвищою нагородою Литовської держави — орденом «За заслуги перед Литвою».

Результати засідання 7-ї Міжурядової змішаної комісії зі співпраці свідчать, що транспортна галузь України спрямована на чітку інтеграцію до загальноєвропейської транспортної системи, утворює для наших держав перспективу розширення торговельних і транспортних зв'язків, наближує Україну до Європейського співтовариства.

Прес-служба Міністерства транспорту.

У КОМІТЕТАХ ВР

Реєстрація тварин

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи рекомендує парламенту прийняти за основу законопроект про ідентифікацію та реєстрацію тварин і маркування продукції тваринного походження. Документ спрямований на визначення організаційних та правових засад ідентифікації та реєстрації тварин, маркування продукції тваринного походження. Його прийняття сприятиме підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних виробників продукції тваринного походження на європейському і світовому ринках продовольчих товарів.

Прибережні та столичні землі — особливо цінні

Законопроект про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу України (щодо особливо цінних земель) рекомендує парламенту прийняти за основу **Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин**. У проекті пропонується віднести до складу особливо цінних земель, на які поширюється особливий порядок вилучення, землі у межах населених пунктів Південного узбережжя Автономної Республіки Крим, віднесених Кабінетом Міністрів України до курортних. А також за їх межами у прибережній захисній смузі, виділеній вздовж Азовського та Чорного морів, землі в межах Києва, зайняті прибережними захисними смугами вздовж річок Дніпро, Десна, Десенка, навколо великих озер, водосховищ та водойм.

Коні не винні, що майно під арештом

Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій рекомендує парламенту виключити з переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, Ягільницький кінний завод. Мета цього проекту випливає з необхідності вжиття належних заходів для покращання фінансово-економічного становища ДП. Одним із заходів є «роздержавлення з метою передачі підприємства в надійні руки колективу за наявності потужного інвестора, здатного погасити всі борги, чим буде знято арешт його майна». Автор вважає, що відсутність приватного капіталу заважає заводу набути статусу ринкового підприємства.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

У столичному виставковому центрі «Акко Інтернешнл» відкрилася традиційна, IX, виставка «Хліб/Кондитерські вироби-2004». Понад 10 країн світу представили на ній досягнення хлібопекарської галузі, новітні технології та апетитний асортимент продукції.

На знімку: сучасна піч для випікання хліба від чеської фірми «Бона».

Мешканці Ізмаїла ініціюють референдум

САМОВРЯДУВАННЯ

В місті на Дунаї розпочато збирання підписів виборців на підтримку проведення референдуму з формулюванням «Про дострокове припинення повноважень міського голови Ізмаїла Станіслава Борисенка». Акцію ініціювали депутати Одеської обласної ради Ю. Айзман і В. Страшилін, її підтримали учасники зборів мешканців міста, що відбулися минулої суботи. Власне, 12 червня завершився другий етап зборів, що скликалися ще 22 травня і були зірвані — присутні на них не встигли прийняти жодних рішень. Тоді було побито опозиційних до міської влади журналістів, а в Ю. Айзмана стався серцевий напад, від якого депутат облради через кілька днів помер у лікарні.

Нині обійшлося без особливих ексцесів. Виступаючі на зборах, а в них загалом взяли участь 259 мешканців Ізмаїла, гостро критикували Станіслава Борисенка за серйозні недоліки, допущені ним, на думку промовців, у життєзабезпеченні міста, за розбазарювання об'єктів комунальної власності, невдалий добір управлінських кадрів, гоніння на опозиційну пресу, нехтування демократичними нормами тощо. Зачитали й звернення Ю. Айзмана до ізмаїльців, текст якого він не зміг виголосити на першому етапі зборів. На виправдання ніхто не виступив — С. Борисенко, який запрошувався на збори, відбув у відпустку, а чиновник, що представляв міськраду, відмовчався.

Пропозицію депутатів облради щодо проведення загальноміського референдуму було ухвалено майже одностайно (при двох «проти» і одному, що утримався). Збори обрали ініціативну групу з 14 осіб, покликану організувати збирання підписів ізмаїльців на підтримку проведення референдуму. А для того, щоб він відбувся, потрібна, за законом, підтримка не менш як 10 відсотків загальної чисельності виборців міста, причому їх підписи слід зібрати протягом 30 днів. Члени ініціативної групи впевнені, що зробити це їм вдасться.

Водночас учасники зборів допускають й інший варіант розвитку подій. В ухваленій ними резолюції міському голові та ще чотирьом посадовцям запропоновано у 10-денний термін добровільно подати у відставку. Втім, у те, що таке станеться, в Ізмаїлі мало хто вірить.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ЗАКОНоДАВець

Хочеш — судись особисто. Не хочеш — покладись на представника

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила новий Цивільний процесуальний кодекс України (далі — ЦПК).

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що по-новому регламентовано участь у судовому цивільному процесі його учасників, насамперед представників сторін (позивачів і відповідачів), третіх осіб, заявників, інших зацікавлених осіб, у тому числі тих, хто відповідно до закону отримає право захищати права, свободи та інтереси інших осіб. **Себто нам дозволено або самостійно здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді, або доручити представляти власні інтереси своїм представникам.**

За новим ЦПК, особисто відстоювати у суді свої цивільні процесуальні права та виконувати відповідні обов'язки (цивільна процесуальна дієздатність) можуть і повнолітні фізичні особи, і юридичні особи. Щоправда, **таке право надано й неповнолітнім особам віком від 14 до 18 років, а також особам з обмеженою цивільною дієздатністю в разі розгляду судом відносин, у яких ці особи беруть особисту участь.** Цивільної процесуальної дієздатності неповнолітні набувають і після реєстрації свого шлюбу, а також ті з них, кому надано повну цивільну дієздатність в установленому законом порядку.

Та у будь-якому разі пам'ятайте: **особиста участь особи у справі не позбавляє її права мати у цій справі ще й представника. І таке представництво можливе у будь-якій справі, що розглядається судом у порядку цивільного судочинства, на всіх стадіях її розгляду.**

Відповідно до нового ЦПК законними представниками вважаються:

батьки, усиновлювачі, опікуни, піклувальники та інші особи, визначені законом, — вони мають право захищати права, свободи та інтереси малолітніх осіб віком до 14 років, неповнолітніх осіб віком від 14 до 18 років, недієздатних осіб, а також осіб з обмеженою цивільною дієздатністю;

опікун над майном безвісти відсутньої особи — йому закон надає права захищати права, свободи та інтереси такої особи;

виконавець заповіту або інша особа, яка вживає заходів з охорони спадкового майна, — їм надано право захищати права, свободи та інтереси особи, яка померла або оголошена померлою, якщо спадщина ще ніким не прийнята.

Повноваження представників мають бути посвідчені свідоцтвом про народження дитини або рішенням про призначення опікуном, піклувальником чи охоронцем спадкового майна. Втім, і самі законні представники можуть доручати ведення справи в суді іншим особам.

Можна найняти представника в суді і за договором — адвоката або іншу особу, яка досягла 18 років, має цивільну процесуальну дієздатність. Такий представник повинен мати доручення фізичної особи, посвідчене нотаріально або посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на службі, стаціонарному лікуванні. Фізична особа може надати повноваження представникові й усно, однак така заява має бути зафіксована в журналі судового засідання.

А ось доручення від імені юридичної особи (організації, установи, фірми...) суд прийме, лише якщо документ завірено підписом посадової особи, уповноваженої на це законом, статутом або положенням, а також печаткою юридичної особи.

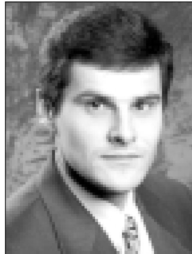
Повноваження адвоката як представника можуть також посвідчити ордер відповідного адвокатського об'єднання або договір.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ: маючи повноваження на ведення справи в суді, ваш представник може вчиняти від вашого імені всі процесуальні дії, які маєте право вчиняти ви. А коли цього не бажаєте (сповна не довіряєте чи з інших причин), то упередьте це відповідними застрогами у виданому йому дорученні.

Маєте право і припинити участь у процесі свого представника — підстав для цього може бути багато, вони передбачені законом. У свою чергу, представник має право відмовитися від передбачених дорученням дій, однак лише за умови, коли ці дії не є невідкладними або спрямованими на запобігання завданню вам чи іншим особам збитків. Ваш представник відповідає перед вами (довірителем) за завдані збитки у разі недодержання зазначених вимог, а також у разі, якщо він негайно не повідомив вас про свою відмову від представництва.

Про припинення представництва або обмеження повноважень представника за дорученням слід письмово або усно (під час засідання) повідомити і сам суд.

ДЛЯ ДОВІДКИ: ЦПК ухвалено 18 березня 2004 р. Він набирає чинності з 1 січня 2005 р. (за умови ухвалення і набуття чинності до цього часу Адміністративним процесуальним кодексом України). З його повним текстом можна ознайомитися в «Голосі України» за 18 та 20 травня ц. р.

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

НОВИНИ

ФОТОФАКТ

Севастополь. Ротонда у сквері на вулиці Леніна. Архітектор В. Петропавловський і гадки не мав, яким улюбленим стане його творіння серед гостей і мешканців міста. Стоячи біля підніжжя величних колон, можна помилуватися на мальовничу панораму Південної бухти і вид на Корабельну сторону.

Фото Світлани КАЛИНОВСЬКОЇ.

Тарифний нонсенс

На сьогодні населення Луганщини за воду платить по-різному: від 28 копійок у Станично-Луганському районі до 1,50 гривні у Свердловську. Обласне комунальне підприємство «Компанія «Луганськвода» нині проводить з органами місцевого самоврядування узгодження єдиного тарифу.

За попередніми даними, вартість одного кубометра води буде 95 коп., а водовідведення — 62 коп. За словами генерального директора компанії Віктора Скобликова, новий тариф — це лише 80 відсотків собівартості води, що становить в області 1,08 копійки за кубометр.

Однак за п'ять місяців існування компанія надала послуг на суму 63,1 мільйона гривень, а сплачено за них всього лише 36,5 мільйона.

Алла АНТИПОВА.

ФОТОФАКТ

У Львові, в рамках святкування Року Польщі в Україні, відкрито виставку робіт одного з найвідоміших польських скульпторів Станіслава Хорно-Поплавського «Дорога мистецтва — мистецтво дороги», присвячена 100-річчю з дня народження художника. Він залишив після себе новаторські за суттю скульптури, в яких поєднуються відбитки давніх цивілізацій, зокрема, Єгипту і Месопотамії.

На знімку: скульптура Станіслава Хорно-Поплавського.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Найкращі ліки — то любов

ПАМ'ЯТЬ

Асоціація медичних сестер Яворівського району напередодні професійного свята провела конференцію, присвячену видатному лікареві, громадсько-політичному діячеві, письменникові Юрію Липі. Для багатьох він є уособленням великої любові, духовним еталоном...

Юрій Липа приїхав на Яворівщину з Варшави у 1943 році. Звідти українського патріота депортувала Армія крайова. Тут працював недовго, але встиг залишити по собі добру пам'ять і... болючу рану. Його по-звірячому закатували «визволителі» в серпні 1944-го. Дружина втекла з одною донькою, а другу — маленьку Марту — виховали чужі люди. Вона лише у 80-х роках дізналася, хто її батько, й багато зробила, щоб повернути його ім'я із забуття. Проте широкому загалові Юрій Липа маловідомий.

У селі Іваниках місцева громада за підтримки Українського лікарського товариства спорудила пам'ятник Юрію Липі. Видавництво «Каменяр» підготувало 10-томне видання творів видатного українця.

А ще Юрій Липа був дослідником фітотерапії. Свого часу за нестачі хімічних препаратів він не одному врятував життя, використовуючи трави. Його праці «Ліки під ногами» та «Фітотерапія» актуальні донині.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Утворився дисбаланс

СПІВПРАЦЯ

Делегація австрійських підприємців, очолювана представником Палати економіки Австрії Гуїдо Штоком та торговим радником посольства Австрії в Україні Крістіаном Гесслем побувала у Кіровограді.

Ініціатором візиту виступила Кіровоградська облдержадміністрація. Як зазначив її голова Василь Компанієць, налагодження тісніших відносин Кіровоградщини саме з Австрією обумовлена тим, що протягом останніх двох років обсяг товарообігу області з Австрією зменшився з 2,6 мільйона до 600 тисяч доларів.

Зарубіжні гості мали змогу ознайомитися з підприємствами міста, зустрілися з місцевими підприємцями. Під час довірливих розмов виникало чимало взаємовигідних пропозицій, які в подальшому, можливо, скоротять істотний дисбаланс, що останнім часом утворився у ділових та торговельних відносинах. Зокрема, один із гостей запропонував створити спільне підприємство й запровадити в області розроблену ним систему спорудження цегляних будинків зі збірних елементів.

Олег БОНДАР.

НАДЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ — ЗАКАРПАТТЯ

Палали міндобрива

Поблизу села Кленовець Мукачівського району загорілася 20-кубова цистерна. Колишнє місцеве КСП використовувало її як склад для пестицидів, мінеральних добрив і всілякого непотребу. Згодом про цистерну, в якій зібралося майже вісім тонн міндобрив, забули.

Невідомо, скільки цей «пам'ятник» безгосподарності стояв би просто неба, якби якийсь шукач металобрухту не зупинив свій вибір на цій ємкості. Під час розрізання цистерни спалахнув вогонь, який вгамували лише мукачівські пожежники. Аналізи ґрунту, води та повітря на прилеглій території шкідливих викидів, небезпечних для населення, не зафіксували, **повідомляє центр пропаганди УМНС України в Закарпатській області.**

Річка вихлюпнулася на сінокоси

Зливи, що днями пройшли в Іршавському, Виноградівському та Берегівському районах, додали роботи рятувальникам. У селі Хмільник Іршавського району підтоплено 15 садиб, проте, на щастя, вода до житлових будинків не дісталась. Річка вихлюпнулася на сінокоси. Підтоплені криниці оперативно очищено і продезинфіковано.

У Берегівському районі від граду, який подекуди був завбільшки з голубине яйце, постраждали овочі, виноградники, посіви кукурудзи й озимих. У Виноградівському районі стихія завдала значної шкоди об'єктам соціально-культурного та побутового призначення, житловим будинкам, урожаю. Органи влади та підрозділи оперативно-рятувальної служби вживають заходів з ліквідації наслідків стихії. Спеціальні комісії визначають розміри завданої шкоди, **передає наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

ПРОЕКТИ

«Перша нота»

Така назва проекту, який здійснила ФМ-станція «Житомирська хвиля» обласної держтелерадіокомпанії. В ефірі поп-зірки на кілька тижнів «потіснилися» для школярів

З більш як трьохсот юних співаків до півфіналу потрапили 21. Їх відбирало прискіпливе журі. До його складу разом з музичними авторитетами ввійшов студент Олександр Воєвуцький, успіх якого в телепроекті «Шанс» надихнув на створення «Першої ноти» (до слова, вперше «засвітився» хлопець саме на «Житомирській хвилі»).

Переможців — їх, як і нот, сім — визначали радіослухачі. Головний приз — комп'ютер — дістався десятикласниці з Чоповичів Малинського району Галині Іваненко. Іншу учасницю конкурсу нагородили поїздкою до Польщі. Професійно записані фонограми поповнили програмний запас радіостанції, а кліпи показуватимуть по обласному телебаченню. Двох переможців запрошено на роль ведучих дитячої програми.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ФОТОФАКТ

На запрошення Закарпатського художнього музею до Ужгорода приїхали фахівці секції станково-олійного живопису столичного Національного наукового дослідницько-реставраційного центру. Вони здійснюють реставрацію картин із фондів музею.

На знімку: проводиться реставрація картини італійського художника Пальма Якопо «Мадонна зі святими».

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

СПОРТ

А чи була рука?..

Футбол. Португалія. Євро-2004. Фінальна частина. Перший етап. Група А. 16 червня.

Греція—Іспанія. 1:1. Порту. «Бесса». 25 444 глядачі. Арбітр — Любош Міхал (Словаччина). **Голи:** Цартас, 67 — Морієнтес, 28.

Росія—Португалія. 0:2. Лісабон. «Луж». 48 700 глядачів. Арбітр — Тер'є Хауге (Норвегія). **Голи:** Маніше, 7, Руй Кошта. На 45-й хвилині з поля вилучено Овчинникова.

	В	Н	П	М	О
Греція	1	1	0	3—2	4
Іспанія	1	1	0	2—1	4
Португалія	1	0	1	3—2	3
Росія	0	0	2	0—3	0

Греки та іспанці, які позбавили Україну путівки до Португалії у відбірковому циклі, розійшлися миром у другому турі. Хоча підопічні німця Отто Рехагеля заслуговують на особливу увагу, бо й надалі приємно дивують. Чудовому тренеру вдалося грецьку техніку поставити на підвалини чіткої дисципліни. І результат, як бачимо, не забарився.

Чого не скажеш про росіян, котрі на відбіркових етапах чемпіонатів світу та Європи мають за традицією слабких опонентів, а під час головних подій регулярно пасуть задніх. Важко, звичайно, грати проти господарів, доля яких висла на волосинці. Та, як кажуть, порятунок потопаючих — справа рук самих потопаючих. Маю на увазі росіян.

Але гри, яка дала б змогу на щось претендувати, команда Георгія Ярцева не показала. Звичайно, чорну справу зробив швидкий м'яч у ворота Овчинникова. Однак не можна казати, що португальці особливо дошкуляли воротареві росіян, бо й самі багато дбали про оборону.

А потім сталася ота трагедія для гостей. Лоськов віддав «блискучу» передачу на ... Паулету. Овчинников вискочив за межі штрафного майданчика і ліквідував небезпеку. Але його рука, нібито, торкнулася м'яча. Відеоповтори цього не підтвердили. Більше того, якби й було торкання, то його не можна розцінювати як гру рукою. Адже на рухові м'яча це не позначилося. Однак норвезький арбітр був іншої думки. Утім, кому, як не нам, знайома принциповість «педерсенів». Її на собі відчула колись і наша збірна.

Отже, Овчинников, отримавши червону картку, залишив поле. Його замінив Малофєєв. Діяв він загалом надійно. Але португальці, зрештою, дотиснули знекровленого суперника.

Однак ситуація в цій групі оповита туманом. Усе вирішиться завершального ігрового дня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Помер почесний львів'янин Яцек Куронь

У Польщі у віці 70 років пішов у кращий світ один з ідеологів польсько-українського примирення, активіст «Солідарності» Яцек Куронь. Він помер в одній з лікарень Варшави.

Куронь був одним з найбільш «проукраїнських» польських політиків та громадських діячів. Під час скандалу довкола «цвинтаря орлят» — військових поховань на Личаківському цвинтарі у Львові — він зайняв позицію, яка не подобалася багатьом польським політикам. Куронь став третім поляком, який отримав звання почесного громадянина Львова — після Івана Павла II та Збігнєва Бжезинського.

У цьому місті Яцек Куронь народився — 1934 року. На навчання поїхав до Варшави. Свого часу його виключили з ПОРП, звільнили з роботи та позбавили волі — після того, як написав відкритого листа до членів партії. Куронь був ініціатором переговорів 1989 року між комуністами та рухом «Солідарність», після яких Польща без зайвих потрясінь, мирним шляхом перейшла до демократичних перетворень. Радник лідера «Солідарності» згодом став радником президента Польщі Леха Валенси.

Свого часу діяльність Яцека Куроня було відзначено українськими нагородами — орденами «За заслуги» та Ярослава Мудрого.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Естонські парламентарії обговорять події 33 року

В Естонії фракції коаліційних партій внесли на розгляд рийгікогу (парламенту) проект заяви про визнання голодомору в Україні 1932—1933 років геноцидом. Коли його розглянуть — невідомо, оскільки вчора парламентарії провели останнє засідання напередодні літніх канікул.

Як повідомила «ГУ» Голова Конгресу українців Естонії Віра Коник, ця організація ще в квітні минулого року виступила з ініціативою прийняти такий документ. Українська діаспора порушувала це питання на зустрічах зі спікером естонського парламенту Ене Ергмою, а також із членами парламентської групи «Естонія—Україна». Керівник останньої — Тит Мацулевич — доклав чимало зусиль, щоб надати цій ідеї документальної форми. Посприяло цьому і українське посольство в Естонії.

У проекті документа парламент характеризує голодомор 1932—1933 років в Україні як цілеспрямований акт геноциду проти українського народу, що спричинив загибель семи мільйонів осіб. Депутати пропонують засудити цей злочин комуністичного режиму, що почався з примусу селян до вступу в колгоспи. У проекті документа висловлюється співчуття рідним та близьким жертв і всьому українському народові, а також українській громаді, що мешкає в Естонії. У ньому міститься також пропозиція звернутися до Європарламенту з осудом комуністичного режиму і вчинених ним злочинів проти людства.

Якби я був султан...

17—20 червня в Україні з державним візитом перебуватиме Султан Брунею Даруссалам Хаджи Хассанал Болкіях. Сьогодні Високий гість зустрінеться з Президентом України Леонідом Кучмою. Відбудуться також українсько-брунейські переговори під головуванням Л. Кучми та Х. Х. Болкіяха. Як очікується, в рамках візиту султан також зустрінеться з главою українського уряду, виступить перед Вченою Радою та студентами Національного технічного університету України, відвідає аеродром «Гостомель» Авіаційного науково-технічного комплексу імені Антонова та тренувальний табір підрозділу спецпризначення «Альфа» Служби безпеки України. Два останніх дні візиту він проведе в Криму.

Пустеля наступає

За прогнозами Організації Об'єднаних Націй, до 2025 року пустелі можуть знищити одну третину всієї планети. Такі дані були оприлюднені ООН у переддень Всесвітнього дня боротьби з посухою і поширенням пустель, який відзначався вчора. Причинами настільки швидкого опустелювання планети експерти називають постійні міграції населення, активне знищення природного ландшафту, забруднення водойм, а також глобальне потепління. Починаючи із середини 90-х до 2000 року майже 2000 квадратних кілометрів перетворювалися в пустелю щороку. Приміром, у найближчому майбутньому майже третина території Іспанії може стати пустелею. Через кілька десятиліть за таких темпів близько двох третин території Африки, одна третина Азії й одна п'ята Північної Америки перетворяться на мертву місцевість.

Нові жертви

Учора вранці в центрі Багдада було скоєно черговий теракт. У районі аеропорту «Аль-Мусанна» начинена вибухівкою машина врізалася в юрбу новобранців, які прийшли вербуватися до іракської армії. За даними місцевої влади, число загиблих досягло 25 осіб, близько 80 дістали поранення. Американські військові кажуть про 12 загиблих. Центр вербування сил іракської цивільної оборони, розташований поруч з аеропортом «Аль-Мусанна», уже піддавали атаці терористи. 11 лютого 2004 року в результаті такого теракту 47 новобранців загинули і більш як 100 дістали поранення.

Фото АП.

Запозичують кадри

Заступником міністра оборони уряду Абхазії призначено генерал-лейтенанта російської армії Анатолія Зайцева. В недавньому минулому він очолював штаб Забайкальського військового округу, потім був заступником командувача округу. Генерал прибув до Сухумі три місяці тому.

Абхазька влада категорично заперечувала призначення генерала Зайцева на посаду заступника міністра, проте після подій навколо Південної Осетії цей факт оприлюднили. Нині генерал-лейтенант Зайцев мешкає у власному будинку в столиці Абхазії, куди переселився із санаторію «Сухумі», що належить Міноборони Росії.

До речі, дванадцять років тому заступником міністра оборони Абхазії був не хто інший, як чеченський польовий командир Шаміль Басаєв, удостоєний звання «Герой Абхазії».

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Ще одна спроба обрати президента

27 червня в Литві пройде другий тур президентських виборів. 13 червня, під час першого туру, який збігся у часі з виборами до Європарламенту, президента обрати так і не вдалося.

На дільниці прийшло лише близько 46 відсотків виборців. Позначилося і розчарування в Євросоюзі, принад входження до якого народ ще не відчув, і рішення Сейму про недопущення до нових виборів Роландаса Паксаса, якого після імпічменту 6 квітня було відсторонено від управління державою. До речі, серед 13 нових членів Європарламенту від Литви ледве не половину мандатів одержать члени нещодавно створеної Партії праці. Члени правлячих партій у меншості.

А що стосується кандидатів у президенти, то ніхто з них не набрав у першому турі необхідної кількості голосів. Найкращі результати були в екс-президента Валдаса Адамкуса (близько 31 відсотка) і Казімери Прунскене (понад 21 відсоток голосів), котрі вийшли в другий тур.

Адамкусу 78 років. Усе життя працював у США, потім був обраний президентом Литви, а торік він сенсаційно програв боротьбу за другий термін на цій посаді Роландасу Паксасу. Прунскене на 17 років молодша від конкурента, доктор економіки, професор, лідер «Союзу селян і нової демократії», активістка міжнародного жіночого руху. На зорі литовської незалежності була главою першого уряду. Перед минулими президентськими виборами К. Прунскене сказала кореспондентові «ГУ», що суспільство Литви ще занадто патріархальне і не готове обирати на найвищі державні посади жінок, як це сталося в Латвії, Естонії чи країнах Скандинавії. Цікаво, що в другому турі попередніх виборів партія К. Прунскене була єдиною, що підтримала кандидатуру Р. Паксаса (крім його власної партії). І в червні цього року знехтуваний президент просив своїх прихильників голосувати за К. Прунскене.

Те, що 13 червня у першому турі В. Адамкус набрав у півтора разу більше голосів, ніж «бурштинова леді» Прунскене, аж ніяк не гарантує йому перемогу. Литовський виборець уже не раз спантеличував і політологів, і самих політиків. Інтрига зберігається...

Володимир СТРОЙ.

Вільнюс.

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

Хто давнє пом'яне...

Президент США Джордж Буш офіційно надав Пакистану статус найважливішого союзника Сполучених Штатів, що не входить до НАТО. Відтепер Пакистан зможе користуватися цілою низкою привілеїв. Насамперед — у військовому співробітництві.

Тобто Ісламабад приєднався до елітного клубу, до якого входять Австралія, Аргентина, Бахрейн, Єгипет, Ізраїль, Йорданія, Кувейт, Марокко, Нова Зеландія, Таїланд, Філіппіни, Південна Корея та Японія. Як заявив міністр інформації Пакистану шейх Рашид Ахмед, надання статусу «особливого союзника США поза рамками НАТО» стало «свідченням успіхів пакистанської дипломатії і визнанням заслуг та сміливої політики президента Первеза Мушаррафа». У такий спосіб Вашингтон оцінив підтримку Ісламабадом антитерористичної кампанії США.

Як відомо, наступного дня після терактів 11 вересня 2001 року Мушарраф оголосив про приєднання своєї країни до міжнародної антитерористичний коаліції. Він розірвав відносини з режимом талібів і надав американцям не лише повітряний простір, а й бази ВПС на території Пакистану — для «наземної підтримки» воєнних операцій проти талібів і бойовиків «Аль-Каїди» в Афганістані. Крім того, пакистанські спецслужби поділилися інформацією з американськими колегами. Як наслідок протягом трьох останніх років у Пакистані було заарештовано й передано американцям понад 500 бойовиків і активістів «Аль-Каїди».

На знак подяки Вашингтон спочатку зняв з Ісламабада всі колишні обмеження на торгово-економічне та військове співробітництво, а тепер ще й надав йому можливість купувати в США новітні види озброєнь, використовуючи пільгові кредити американських приватних банків. Новий статус дасть Ісламабаду змогу одержувати американські озброєння на тих само підставах, що й країни НАТО. Крім того, як найважливіший союзник США, Ісламабад дістане право імпортувати звідти протитанкові боєприпаси зі збідненим ураном і навіть брати участь у програмах розробки нових озброєнь! Відтепер пакистанські військові можуть також брати участь у різних програмах навчання і перепідготовки в США.

І хоча статус «особливого союзника США поза рамками НАТО» не передбачає якихось гарантій з боку Північноатлантичного альянсу щодо забезпечення безпеки Пакистану, його політичні вигоди очевидні. Якщо згадати, що лише шість років тому США запровадили санкції проти Пакистану за проведення ядерних випробувань. До речі, за іронією долі, надання Ісламабаду нового статусу збіглося у часі з оприлюдненням доповіді комісії з розслідування терактів 11 вересня в Нью-Йорку та Вашингтоні. У цьому документі йдеться, що Пакистан допомагав талібам ховати бен Ладена. Але... Хто давнє пом'яне, той лиха не мине. І не матиме нових союзників.

Росія наздогнала СРСР за кількістю генералів

Російську армію поповнив великий загін генералів. Найвагоміших погонів, чотиризіркових, удостоєно одразу трьох із них. А все армійське керівництво в Росії відтепер має військове звання генерал армії. За кількістю генералів російська армія наздогнала «несокрушимую и легендарную» радянську. Щоправда, нині в російській служить мільйон, тоді як у СРСР була чотиримільйонна армія.

Однак не лише в армії, а й у високих чиновницьких кріслах сидять колишні генерали. У Кремлі кажуть, що так ефективніше працює вертикаль влади.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Конституційний саміт

У четвер у Брюсселі відкрився дводенний саміт Євросоюзу. Головне питання, що його обговорюють лідери ЄС, — нова Конституція. Тепер до дискусії приєдналися 10 нових держав. Лідери країн ЄС обговорять також кандидатуру на зміну голові Єврокомісії Романо Проді, який залишає цю посаду.

На знімку: ірландський прем'єр Берті Ахерн та канцлер ФРН Герхард Шрьодер.

Фото АП.

18 червня 2004 року. № 111 (3361)

КАНІКУЛИ

Вдвічі більше

Понад один мільйон гривень надано з бюджету Запоріжжя на оздоровлення дітей з малозабезпечених сімей.

Це майже вдвічі більше, ніж 2003 року. Відпочиватимуть діти в оздоровчих центрах, розташованих на узбережжі Дніпра і Азовського моря. 103 дитини, які страждають на цукровий діабет, лікуватимуться у санаторії «Приазов'я» в Бердянську, 319 — у супроводі батьків перебуватимуть на базі «Дельфін» у Кирилівці Якимівського району.

А в дитячому оздоровчому центрі ім. Ю. Гагаріна, розташованому в мальовничому передмісті обласного центру, поправлятимуть здоров'я 75 дітей-інвалідів. Тут створено базу одягу та взуття для дітей з малозабезпечених сімей. Її наповнювали впродовж року за допомогою побратимів з німецького міста Оберхаузен.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Запоріжжя.

«Поет німого числа»

ПАМ'ЯТЬ

У селі Човниця Ківерцівського району відкрито стелу на місці, де колись стояла батьківська хата відомого математика, академіка Академії наук України Михайла Кравчука.

В урочистостях взяли участь професор, доктор фізико-математичних наук, академік Академії наук вищої школи, автор книги «Розвиток математичних ідей Михайла Кравчука» Ніна Вірченко, заслужений діяч культури України, письменник Микола Сорока, автор книг «Поет німого числа», «Колимська теорема», бібліографічного роману «Михайло Кравчук», а також учені Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», де читав свої лекції видатний академік.

Творча спадщина Михайла Опанасовича величезна, зокрема, неоціненний внесок в українізацію математичної термінології. Михайло Кравчук відкрив дорогу в науку творцям ракет і ракетних двигунів — Сергію Корольову і Архипу Люльці. Загинув Михайло Кравчук 1938 року в таборі Колими, безпідставно звинувачений в українському буржуазному націоналізмі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: директор музею Михайла Кравчука в селі Човниця Степан Лукашук біля стели.

Наркоділки в погонах

Перебуваючи у відрядженні на батьківщині, дійшов невтішного висновку: нащадки козаків не поважають міліцію. Скажімо, у Степногірську напередодні мого приїзду спалили «ВАЗ-2101» працівника карного розшуку. Тієї самої ночі невідомі намагалися підпалити автомобіль «даїшника».

Збіг, звичайно. Але як треба «дістати» народ, щоб його вочевидь не кращі представники підняли руку на власність стражів порядку! Свого часу я провів міні-експеримент у Мелітополі, Приазовському і Великій Білозерці. Застовпив собі місце поблизу райвідділів міліції і став «чіплятися» до кожного, хто виходив звідти. Ох, і наслухався історій! Оприлюднити їх — нашкодити собі і оповідачам. Тому що сваволю погононосців доводити треба, а в мене крім емоцій і сліз її жертв нічого немає. Матеріалізувати б їх у щось і висипати (вилити) на міністерство — зникло б воно під горою (рідиною).

І от характерно: що голосніше генерали в Києві кричать про боротьбу за очищення своїх лав, то більше в цих лавах бездушних, жорстоких, корисливих, а то й відвертих бандитів. Вони неначе, щоб помститися начальству, котре каже одне, а робить, часом, протилежне, підривають і так хиткий авторитет «ментів».

Але... До честі тих самих генералів (київських і запорізьких), здається, створено прецедент: доведені під білі ручки до лави підсудних члени мафії у погонах. До апеляційного суду надійшла карна справа із звинувачення офіцерів, які сколотили «бригаду» з виробництва і збуту «білої» смерті.

Вони працювали в структурі, покликаній боротися... із незаконним обігом наркотиків. У операції із затримки «перевертнів» було залучено працівників УБОЗ, управління служби безпеки УМВС, УСБУ, прокуратури, «Беркут». Але ж могли, як часто бувало, і «поховати» справу, тихо і скромно звільнивши наркоділків, які заплямували мундир. А вчинили твердо і принципово. Щоб не кортіло іншим, щоб не надіялися на начальників, які сповідують народне: «Ворон ворону око не виклює». Негідників, які наживалися на горі, взяли на гарячому (майже десять літрів опію, одинадцять кілограмів макової соломки, зброя).

Несправедливо було б змовчати про тих, із чиїх рук, а точніше вуст правоохоронці одержали скандальну інформацію. Поділився нею депутат Запорізької облради, член постійної комісії з законності, депутатської етики і боротьби з корупцією Анатолій Шевченко. Ще в серпні минулого року він обвинуватив конкретних міліціонерів у причетності до наркобізнесу. Оперативникам залишалося розкрутити справу. І вони це зробили.

Слідством, скажімо, встановлено, що за десять кілометрів від Запоріжжя варили сировину, з якої готували смертоносну «ширку». Наркотики розповсюджували в обласному центрі, Мелітополі, Енергодарі, виторг ділили відповідно до «посади». Ватажок, приміром, одержував до восьми тисяч доларів на місяць.

Отже, зло буде покарано? Анатолій Шевченко в одній із місцевих газет розповів, що кримінальну справу стосовно того самого ватажка виділено в окреме провадження, а самого його відпущено (? — **Авт.**) за підпискою про невиїзд. І він нібито збирається виїхати за межі країни. Про це слідство знає...

Хочеться вірити, що правоохоронці не дадуть приводу сумніватися в їхній готовності довести безпрецедентну справу до логічного кінця. Але поживемо — побачимо.

Іван ІЛЛЯШ.

Запорізька область.

День, коли закінчиться нафта

...І бензин теж. Саме про нього закликали подумати учасники конференції, котрі виступають за збільшення частки альтернативної енергетики, яка проходила в Бонні. Що буде, коли такий день настане, — нині мало хто замислюється. Принаймні досі ніхто не запропонував ані прогнозу, ані того, як люди житимуть, коли закінчиться нафта.

Тим часом з нафти та продуктів з неї у Німеччині виготовляють 90 відсотків різноманітних товарів: це майже всі медикаменти, вітаміни, штучні матеріали, добрива, лаки та акрилові фарби, корпуси телевізорів і аудіосистем, лицювання та антикорозійне покриття автомобілів, пакувальна плівка, навіть одяг з бавовни, що фарбується... Втім, простіше назвати, що не виготовляють з нафтопродуктів. Звичайно, це не означає, що промисловість застосовує її, беручи безпосередньо зі свердловини. Але люди навчилися виготовляти з її складників майже все, необхідне для життя.

Прихильники альтернативної енергетики твердять, що за кілька десятиліть запаси природної нафти вичерпаються. Тому вже нині слід подумати, приміром, на якому пальному їздитимуть автомобілі чи як працюватимуть системи опалення. Чим замінити, скажімо, компоненти, які вміщують нафту й застосовуються у багатьох галузях промисловості, зокрема, у фармацевтичній, існування якої без нафтопродуктів неможливе? Або сировину для виробництва корпусів величезної кількості побутової техніки...

Учасники конференції в Бонні пропонували ретельніше працювати над можливостями застосування енергії сонця, дизельного палива та природного газу. Чимало фахівців вважають, що нафту можна замінити, приміром, рапсом, з якого отримують паливо. Але їхні опоненти заперечують таку можливість тим, що для цього знадобляться велетенські плантації. Крім того, з такої сировини не можна одержати ні лаків, ні фарб, ні ліків. Щодо енергії сонця, то досі не винайшли способу її транспортування, що ставить під сумнів її використання у великих масштабах. Утім у майбутньому сонячна енергетика може застосовуватися для одержання водневого палива для паливних елементів і на водневих автозаправних станціях.

Розглядалися ще кілька способів одержання традиційно «нафтових» продуктів. Зокрема, переробка природного газу, з якого вже нині деякі підприємства, приміром, фірма Schell, виготовляють дизельне паливо. Або так звана вугільна альтернатива, коли з розрідженого вугілля можна одержувати бензин та інші продукти. Але проти неї протестують екологи, бо вона забруднює довкілля.

Та хоч би які варіанти заміни нафти пропонувалися, їх слід розглядати і вивчати, вважають прихильники альтернативної енергетики. Адже, незважаючи на те, що її запаси вичерпано лише на 35 відсотків, вони все-таки не бездонні. І хоч поліпшення технології її розвідки і видобування збільшують резерви на мільйони тонн, однак альтернативну енергетику слід якомога інтенсивніше розвивати. Саме це й було темою конференції у Бонні.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Європа — це особлива політична культура, —

заявив «ГУ» професор лондонського університету Петер Дункан

ІНТЕРВ'Ю З ОСОБИСТІСТЮ

Петер ДУНКАН викладає в Лондонському університеті, у Вищій школі славістики та східно-європейських досліджень. Його студенти й аспіранти вивчають економіку і політику східно-європейських країн. Він політолог, 1989 року написав книгу «Радянський Союз і Індія», а 1990-го — про радянсько-британські міждержавні відносини.

— У вашій школі багато студентів. Це «елітні діти»?

— Звичайні молоді люди. Правда, студенти з України —діти з дуже забезпечених сімей. Не кожна українська сім'я може заплатити дев'ять тисяч фунтів за рік навчання в нашому навчальному закладі. Студенти-британці платять лише одну тисячу. У нас, в Англії, всі університети — приватні, але, проте, всі одержують дотації від держави.

— Які професії здобувають студенти з України?

— Найбільше їх цікавить бізнес і все, що з ним пов'язане.

— Чи бачать у перспективі Європа, Англія Україну повноправним членом європейського співтовариства?

— Європа розширюється. Незабаром до неї вступлять нові члени — Болгарія, Румунія. Вважаю, що на цьому Євросоюз поставить крапку на своєму розширенні. Україна, Росія, Молдова, Білорусь, Туреччина для Європи стануть країнами близького зарубіжжя. Ці держави розвиватимуть свої відносини з Європою в рамках «Програми добросусідства ЄС». У них буде можливість вільно торгувати з ЄС, а громадянам цих країн буде дано право вільно пересуватися Європою. Щодо членства в ЄС України, Росії, то, гадаю, що навіть у віддаленій перспективі цього не станеться.

— А що думають в Англії про Росію?

— Європа і сьогодні боїться Росію. Але це страх не перед її військовою міццю чи непередбачуваністю, а перед тим, що в Росії погано налагоджено контроль за поширенням наркотиків, міграціями населення, високий рівень злочинності, широкого поширення набув СНІД, немає порядку у зберіганні зброї, у тому числі й ядерної.

— Але ж можна і США боятися. Приміром, війна в Іраку, знущання з ув'язнених у в'язниці Абу-Грейб шокували цивілізований світ.

— Для мене те, що відбувалося у в'язниці Абу-Грейб, а також те, як поводяться військовослужбовці США в Іраку, не було несподіванкою. Адже в Англії давно вже знали, що відбувається, наприклад, у в'язниці Гуантанамо, на Кубі. Американці приховували, що вони там порушували міжнародні конвенції щодо ув'язнених. Вони поводилися з ними негуманно, жорстоко, били їх. В Америці існує страта. У Європі все не так. Європейські країни поставили страту поза законом. Навіть в Україні є мораторій на страту. Незважаючи на те, що американці говорять англійською мовою, у нас зовсім різна політична культура.

— Що ж Європа пропонує іншому світу?

— У світі є універсальні традиції і правила для всіх. Наприклад, ООН є авторитетною організацією і впливає на прийняття доленосних для всього світу рішень. Адже азіатські традиції і цінності — це авторитаризм, відсутність демократії, корупція. Ці норми служать тільки еліті, а не народам. А є універсальні правила, керуючись якими, можна досягти демократії.

Розмову вів **Віктор ТИМОШЕНКО.**

Москва.

Віктор Тихонов: «Ми хочемо, щоб нас чули і слухали!»

Тим, хто хоч трохи цікавиться проблемою народовладдя і місцевого самоврядування в нашій державі, немає потреби представляти цього автора. Голова Луганської обласної ради Віктор Тихонов — співголова конгресу місцевих і регіональних влад України, багато років є членом національної делегації країни в Конгресі місцевих і регіональних влад Європи, репрезентуючи інтереси держави у співтоваристві націй континенту.

Під грім оплесків

Чергова сесія Конгресу місцевих і регіональних влад, який є складовою частиною Ради Європи, відбулася без неприємних для нас подій. Наша національна делегація, членом якої я є, починає потроху звикати навіть не до того, що на адресу нашої держави не лунає критичних зауважень, а й до більшого — до численних компліментів. Приємно, коли навіть країнам «старої демократії» ставлять за приклад: Україна випереджає багатьох за темпами розвитку народовладдя...

А три—чотири роки тому не було такого засідання, де стосовно нас не нарікали б з огляду на помилки, недоліки, хибні думки. Люди в конгресі ввічливі: вилають — і то дипломатично, без сильних висловів. Тільки від такої витіюватості осад залишався гірший, ніж від відвертої лайки. І було очевидне розуміння — мають рацію ті, хто нас критикує. Але й ступінь неприйняття становища в нашій країні деким штучно роздувається. Вигідно тримати на жорсткому повідку!

Не є таємницею: не всім і у світі, і у Європі потрібна сильна, інтегрована в загальні процеси Україна. Велика країна з сильним індустріальним потенціалом — занадто небезпечний конкурент. Є і довгий час ще будуть сили, готові багато чого дати за збереження в нас негативних явищ як в економіці, так і в соціальному житті. І вони стануть використовувати будь-який шанс, щоб відкинути нас назад, «збити з ноги», посварити з тими, з ким нам хотілося б дружити, або перешкоджати наводити лад у власному домі.

Це аж ніяк не відповідає інтересам народу і держави. Так само зрозуміло — ми прагнемо посісти належне нам місце якнайшвидше, та якнайміцніше, відкрито заявляючи: хочемо жити в загальноєвропейському домі на рівних правах, бути сорятниками, союзниками, партнерами, а не нахлібниками!

Великим ривком стало створення Конгресу місцевих і регіональних влад України, який об'єднав усі сили місцевого самоврядування держави. Уже два роки минуло від його появи, а тема продовжує залишатися в Європі гарячою. Далеко не скрізь є такі структури, що можуть претендувати на повагу Ради Європи.

Організацію нашу сприймають так серйозно, що встановлення повноцінних контактів між двома конгресами, європейським і українським, пішло очевидним «плюсом» у роботу одного зі значних європейських діячів місцевого самоврядування — Джованні Ді Штазі. Саме він очолював вельми представницьку делегацію, що здійснила минулої осені своєрідну «інспекторську» поїздку до Києва і взяла участь у роботі конгресу і проведеного ним міжнародного семінару. Звіт був найпозитивніший! І цей представник Італії, котрий має величезний досвід роботи у європейських структурах, тепер відкрито називає себе «відданим другом нашої країни, у якої він і сам багато чому навчився».

Гадаю, дружбі нашій і надалі міцнішати, тим паче що українська делегація активно підтримала кандидатуру Джованні Ді Штазі на виборах президента Конгресу місцевих і регіональних влад Європи. Рідкісний випадок — були вони безальтернативні. І навіть голосування відбувалося своєрідно: думку висловлювали оплесками!

Така благодушність у тутешніх умовах — не правило, а рідкісний виняток. Вимогливість і до себе, і до інших є нормою, яку не ліквідовуватимуть навіть заради доброї міни. Вчора, наприклад, і на цій сесії, не пощастило Грузії, хоча Захід дуже благоволить до неї нині за «революцію троянд». Її делегація не пройшла перевірку своїх повноважень, бо «тут не розв'язано питання демократизації процесів місцевого самоврядування». Простіше кажучи, занадто багато призначених чиновників і занадто мало на місцях тих керівників, котрих обирає безпосередньо народ. І от таке показове явище — горда країна давно могла б махнути рукою: не хочете з нами працювати — не треба! Але не робить цього, чудово розуміючи — дорожче коштуватиме! Адже кредит, можливо, хто і просто так надасть, а от нормально і рівноправно співробітничати ніхто не стане. Та сама громадська думка, що начебто і нематеріальна, перешкоджатиме одержувати цілком матеріальні блага, не дасть права рівного голосу там, де без нього важко обійтися.

Завершуючи «кадрове питання», скажу: наша країна не тільки продемонструвала свій вплив, підтримуючи кандидатуру Ді Штазі, а й провела свого представника у віце-президенти конгресу. Ним став мер Дніпропетровська Іван Куліченко.

Ось, до речі, показова арифметика: країн-учасниць — 46, кожна хоче бачити «свого» у керівництві, а віце-президентів лише семеро...

Україну без особливих розмов вшанували!

Авторитет і бомба

Знову повернуся до недавньої історії. Адже було таке, що членам національної делегації доводилося скаржитися на недостатні увагу і підтримку їхніх зусиль «на горі влади». Пообіцяє член уряду приїхати до Страсбурга зі звітом — і не виконає... Але перелом, схоже, настав. Цього разу делегацію очолював перший заступник голови адміністрації Президента України Олег Дьомін, чий внесок у розвиток самоврядування в країні широко відомий. Та й представництво країни у Страсбурзі тепер очолює постійний представник України при Раді Європи Анатолій Шевчук. Це додало авторитету. Не остання справа, з'ясовується, навіть чутки про створення в Україні нового міністерства, яке займатиметься проблемами регіонів. Про нього й у нас ще не всі знають, а Європа, як видно, в курсі...

Однак треба визнавати, що цього разу сесія була «бенефісом Російської Федерації», у якій, до речі, дуже серйозно підходять до будівництва контакту з міжнародними організаціями.

Слово «будівництво» тут дуже доречне, бо ще нікому й ніколи не вдавалося на порожньому місці створити одразу безпомилково діючу модель. Це тривалий процес, під час якого можливі й помилки, й хибні кроки. Однак завжди відрізниш, де «бавляться», імітуючи роботу, а де ставляться до неї серйозно, бажаючи одержати конкретний результат. Про політику президента Путіна сьогодні кажуть різне. Втім, як не відзначити — протягом останніх років росіяни змогли виконати всі рекомендації Ради Європи, цілком втіливши в себе в життя положення Хартії місцевого самоврядування.

Її підписала і наша країна, взявши на себе всю повноту зобов'язань. Але, незважаючи на явний прогрес, ми не можемо похвалитися такими само успіхами, як сусіди. Більше того, можна відзначити певне зростання настороженості з боку демократій Європи тими хитаннями, що є і в Україні загалом, і серед нашої політичної еліти. Це пов'язано, звісно, із ситуацією навколо політичної реформи, що її заявляли та обговорювали в комплексі (до речі, до демократичності і розумності всенародного обговорення пропозицій, внесених Президентом Леонідом Кучмою, ніхто і ніколи за кордоном претензій не мав!), а в підсумку виявилася розірваною. Частину законів прийнято, частину — ні. В підсумку замість системи, головною цінністю якої була б цивілізована система стримувань і противаг, вийшла якась незрозуміла мішанина, охарактеризувати котру можна лише як горезвісну «каламутну воду», в якій певним політичним силам здається зручним половити цінну рибку. Одна пропорційна система виборів на всіх рівнях, крім сільрад, чого варта! Я вже характеризував її як «політичну бомбу уповільненої дії» і знову повторюся: країна ще наплачеться, настраждається від особистісних амбіцій різного роду вождів, інтереси яких ніколи не змикатимуться зі сподіваннями простих людей, і з інтересами регіонів. Отож — потрясе нас ще!

Усе це якось можна було б сприйняти більш-менш серйозно, якби був двопалатний парламент, де інтереси регіонів було б представлено у повному обсязі, і це саме по собі стримувало б партійні розбіжності. Однак цього теж немає — вважали зайвим на самому початку запровадження політреформи і, як з'ясувалося, припустилися дуже серйозної помилки, на яку вказують у приватних розмовах і найбільші західні експерти.

Так, ми радіємо тому, що нас уже не насторожено, а, скоріше, добродушно приймають такі організації, як Рада Європи. Тут усі прекрасно розуміють наші прагнення — і до Світової організації торгівлі, і до єдиної Європи... ***Однак і вміло дають нам зрозуміти: ми сьогодні хоч і бажані — але ще гості. Чи будемо ми своїми серед своїх, чи будуть до нас ставитися «по-родинному» — без показної уваги, можливо, зайвий раз не помічаючи, але завжди враховуючи «у розкладі» як щось саме собою зрозуміле, — покаже час.***

Якщо, звичайно, ми докладемо певних зусиль...

Те, що не прикрашає

Не обійшлася сесія і без негласного «подарунка». Уся наша делегація, не буду приховувати, з великою тривогою чекала розмови про те, що сталося в Мукачевому. Хорошого мало, коли твою країну стануть судити-рядити тому, що комусь було завгодно спровокувати історію, яка наочно показує і «партійність волі», і великий арсенал брудних технологій укупі з величезною безвідповідальністю.

Обійшлося... На широке обговорення все це винесено не було, хоча представники Угорщини (по-сусідськи, чи що, побоюються чужої пожежі?) усе-таки порушили тему. І було видно: не проти того, аби потріпати Україну, щоб на тлі її помилок самим мати кращий вигляд. І якби дискусія зав'язалася — дісталося б неабияк.

Однак Джованні Ді Штазі, уже виконувач обов'язків президента конгресу, розмову згорнув, пообіцявши повернутися до неї після того, як повністю закінчиться розслідування всього, що сталося. Які висновки зроблять експерти — ще довідаємося. Важливіше для країни те, які висновки вона зробить сама, даючи оцінку тому, що відбулося, і уявляючи собі майбутню перспективу. Адже можна не сумніватися: те, що сталося в цьому невеликому місті, яке не має ключового значення ні в економіці, ні в політичному житті, не що інше, як повномасштабний експеримент, що дає змогу тим, хто його затіяв, уявити і повноту своїх можливостей, і вартість певних акцій, і можливу реакцію всіх галузей влади та суспільства.

Останнє, по-моєму, найважливіше...

Цінність уроку у висновках

Як належить відповідати на беззаконня міліції і прокуратури, уявити собі можна досить чітко. Це дослівно прописано! Як реагують на все зацікавлені політики — можна і побачити. Не один «імідж» серйозно поліпшився, не одна персона здобула собі «ще дещицю політичної ваги», здригаючись в істериці на «мукачівському похороні демократії». Що скаже зважена частина європейських діячів — теж передбачувано. Так, явище неприємне. Але — неунікальне. І в інших країнах трапляється щось подібне. Чи давно в найнайдемократичніших Сполучених Штатах на очах усього світу два претенденти в президенти голоси рахували мало не вручну, обвинувачуючи одне одного в різних різностях? Інший момент: яка реакція суспільства на цю подію?

Цілий світ це значно менше непокоїть, ніж усіх нас. Бо це наша країна, і якщо французи, німці, англійці та всі інші жителі загальноєвропейського дому можуть просто і досить абстраговано цікавитися манерами тих, хто збирається квартирувати з ними на одному сходовому майданчику, то нам тут жити, не роз'їжджаючись і не ділячи території. Нас сприйматимуть «всерйоз і надовго» тільки в тому разі, якщо ми будемо єдині як народ, що обрав собі певні стандарти буття і вміє їх обстоювати.

Роблячи для себе висновки з мукачівських подій, я дивувався не так спритності і нахрапистості тих, хто це затіяв, як пасивності й абстрагованості споглядання тих, кому давали наочний урок. ***Ми занадто довго сприймали слова «демократія», «місцеве самоврядування», «влада народу», «воля громади» як такі, що є цілком правильні, але особисто нас майже не стосуються.*** Це помітно було не тільки у спілкуванні з рядовими виборцями, а й навіть під час створення Конгресу місцевих і регіональних влад, котрий представники «з місць» сприймали спочатку як «клуб начальників». Тільки практика повсякденної роботи переконала людей: це реальний інструмент реальної регіональної політики, спроможний розставити багато що на свої місця і багато кого із чиновників, котрі зарвалися, поставити на місце.

Якщо сьогодні ми кажемо Європі: «Хочемо бути разом!», то потрібно і самим собі чітко дати відповідь на запитання: разом з ким ми, разом за що і разом проти чого ми у власній країні.

Інакше — не вийде...

Віктор ТИХОНОВ, голова Луганської обласної ради, співголова Конгресу місцевих і регіональних влад України.

ФОТОФАКТ

За даними Міністерства освіти і науки, сьогодні тільки 13 відсотків українців мають повну вищу освіту. За прогнозами ЮНЕСКО, у країнах, котрі хочуть відповідати світовим стандартам, має бути 40—60 відсотків. Серед 1009 вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації 819 — державні. У системі вищої освіти навчаються майже 2,5 мільйона студентів. Тим часом державне замовлення на підготовку фахівців порівняно з 2001 роком зросло на 17 відсотків. А загалом у 2003 році студентами стали 635,5 тисячі осіб, що в 1,6 раза більше, ніж у 1995-му.

На знімку: першокурсниця Донецького національного технічного університету розслабляється після складання іспиту з математики.

Фото УНІАН.

Можна відзначити певне зростання настороженості з боку демократій Європи тими хитаннями, що є і в Україні загалом, і серед нашої політичної еліти

Врадіївський варіант

Врадіївський район — північно-західне прикордоння Миколаївщини. Глибинка. До обласного центру майже 200 кілометрів. На подив — непогані дороги, заасфальтовані вулиці, газ, водопровід і в райцентрі, і в більшості сіл. Одне слово, цивілізація

— Коли заасфальтували перші чотири дороги по півтора кілометри, люди після дощу від радості босоніж вибігали на свіже полотно, — згадує Галина Урсул, перший заступник голови райдержадміністрації.

Десять років тому у Врадіївці газ був лише у двох людей: тодішнього голови райвиконкому і голови сільгосппідприємства. Нині газифіковано більш як чотири з половиною тисячі будинків. Починали з ремонту й обігріву шкіл і лікарні, потім — музей, ДЮСШ, бібліотеки, дитячі садки, державні установи. Сьогодні тут чисто, затишно, тепло, люди працюють у нормальних умовах.

Клубок проблем місцеві керівники розмотують з магістральних ниточок — транспортних і газових. Крилата гоголівська фраза про два лиха назвала головних — дурнів і дороги. Наявність перших і відсутність других замикають коло. У Врадіївці його розімкнули в пряму ясну перспективу.

Голова райдержадміністрації Анатолій Бондаренко: «Як врятувати Богемку від підтоплення?»

Плекати власних Платонів

У Миколаївській аграрній академії навчаються 100 юних врадіївчан. Перші молоді фахівці, випускники академії, уже повертаються в район.

— Наприкінці дев'яностих кадровий голод почав набувати загрозливих масштабів. На зборах у господарствах з'ясувалося, що нема кого обирати керівниками. Немає освічених людей, молоді, — розповідає Галина Пантелеймонівна. — Тому направляємо дітей на навчання щороку. У районі працюють підготовчі курси аграрної академії. Випускники здають єдиний іспит і за результатами зараховуються студентами на перший курс. Цього року їх уже 21. У Миколаєві жартують, що аграрна академія стала врадіївською філією.

Нинішній голова райдержадміністрації Анатолій Бондаренко до освіти причетний і небезсторонній. Може, тому що спадковість така. Батько був директором школи. При ньому школу відбудували заново. От тільки попрацювати у новій школі Бондаренко-старшому не довелося, помер. Напевно, тому прокласти газ до батьківської школи стало для Анатолія Вікторовича справою честі і синівським обов'язком. Не відмовив тоді голова облдержадміністрації Олексій Гаркуша, виділили 70 тисяч з обласного бюджету. А сьогодні від школи десять кілометрів газопроводу прокладають самі жителі.

Початкова ланка освітнього ланцюжка — дитячий садок. У районі кожна така дитяча установа має, як нині говорять, свій бренд. У «Калиноньці», наприклад, це кабінет фіточаю. Усі діти проходять фітотерапію під керівництвом лікаря. На стінах — сухі рослини з різними запахами: м'ята, ромашка, звіробій. Дихальні вправи, точковий масаж, фізкультура, спеціальна профілактика плоскостопості. Є фізіотерапевтичний кабінет. Батьки задоволені — діти хворіють менше.

У Богемці, чеському селі — школа-садок. Тут викладають чеську мову 16 годин на тиждень. За бажанням учать його майже всі діти. Учителі проходять курсову перепідготовку в Празькому університеті. Діти, за підтримки посольства Чехії, їздять на прабатьківщину в екскурсійні тури, у табори відпочинку.

Для юних врадіївчан — Будинок культури, Будинок творчості, музична, спортивна школи. Танцювальний колектив «Фантазія» — переможець регіональних, всеукраїнських і міжнародних конкурсів. Приїжджали до Врадіївки французи, дуже їм сподобався дитячий танцювальний колектив. Цього року поїдуть до Франції. Керівник колективу Ірина Шульжик — і хореограф, і постановник, і костюмер. Оригінальні костюми, в яких дівчатка старшої групи танцюють під пісню «Калина», вишивали самі. Танцювальні композиції різних напрямів: від національних українських до неокласичних. У сучасному філософськи змістовному танці «Добро і зло» перемога першого очевидна.

Підприємець Віктор Бреус

Загалом у соціальній політиці районної влади є щось від конфуціанства з його принципами людяності: опіка і виховання дітей, турбота і повага до літніх.

Спадкоємність поколінь

Модель соціального захисту, розповсюджена в області, а тепер і в Україні, починалася саме у Врадіївці. На початку 90-х тут створили центри, де люди літнього віку могли одержати всі необхідні послуги — від медичних до побутових. На цю тему проводили в районі навіть республіканський семінар.

Тоді було відкрито стаціонарне відділення для людей літнього віку та інвалідів. Сьогодні це Будинок престарілих, де живуть 17 осіб. Фінансування — з місцевого бюджету і за рахунок спонсорських коштів. Годують добре, постояльці задоволені. Щоправда, одна бабця поскаржилася: горілки не дають. Є тут і лежачі хворі, але всі чистенькі, доглянуті. У кімнатах по-домашньому затишно, тепло. Продовольчих запасів удосталь. Переконалися в цьому, заглянувши в холодильники і льохи. Чого тут тільки немає: м'ясо, риба, кури, олія, яйця. Борошна вистачить на рік, щоб пекти свій хліб. У льоху — 800 кілограмів картоплі. Консервації — 500 банок. Немає проблем і з медикаментами.

Рада ветеранів у районі діюча й активна. Розташована у відремонтованому будинку з газовим опаленням. Нові меблі, настільні ігри. Допомагають представникам влади радою і ділом: спільно відновлюють місцевий музей. Іван Павлович Ребдело, голова ради, на відсутність уваги не скаржиться.

— Люди у нас такі, — каже Анатолій Бондаренко. — Лікарню ремонтували методом народного будівництва. За кожним підприємством закріпили палати. Усе зробили за рахунок спонсорських коштів. Коли порахували — 200 тисяч гривень. Який бюджет це витримав би? Допомагає Іллічівський порт, там працює наш Герой Соціалістичної Праці, директором теж був врадіївчанин. Комп'ютерний клас обладнав Віктор Кравченко, випускник врадіївської школи, нині керівник будівельної фірми в Одесі.

Може, і справді люди на врадіївській землі особливі. Перші поселення в цих місцях з'явилися наприкінці XVIII століття. Осідали тут здебільшого збіглі російські й українські кріпаки, селилися молдовани, румуни, чехи, болгари, євреї. Сама Врадіївка заснована відставним вахмістром Врадієм, якому Катерина виділила в спадкоємне володіння 500 десятин землі. А земля — сипучі піски та степ. Це сьогодні тут рілля, ліс і невеличкі степи, мініатюри праcтепів. Майже 120 років люди намагалися зупинити рух піщаних дюн, насаджуючи ліси. Вдалося це зробити тільки в 30-ті роки минулого століття.

Лісовий оазис у степу — диво рукотворне. Господарює сьогодні в лісі місцевий лісгосп. Господарює дбайливо і продуктивно. Щорічні лісопосадки до 100 гектарів. У розсадниках вирощують майже 150 тисяч сіянців і саджанців: сосна звичайна і кримська, акація біла, дуб, горіх, горобина, тополя, глід. Щороку закладають плантації новорічних ялинок. У лісовій моді — ялина срібляста, береза, калина, горобина, черемуха. Є і мисливські угіддя. Все тут — творіння рук людських.

12 Героїв Радянського Союзу, чотири повні кавалери ордена Слави, шість Героїв Соціалістичної Праці дала Врадіївщина.

І знову — перші?

Кмітливість та життєва хитрість допомогли врадіївчанам вижити в непростий час. На початку дев'яностих одними з перших в області зважилися продати своє основне підприємство — комбікормовий завод. Може, тим і зберегли його від розрухи. Завод залишився на врадіївській землі, люди працюють, одержують зарплату, платять податки.

Дороги і газопроводи прокладають теж по своєму, як говорить Бондаренко, врадіївському варіанту.

— Багато хто вважає, що газ підключено, коли розрізали стрічку і ввели в дію газорозподільну станцію. Насправді після цієї події пройде чимало часу, перш ніж газ надійде до будинків. Ми газопровід тягнемо від будинків, до того ж все роблять люди самі, об'єднуючись у кооперативи і збираючи гроші. Тому запуск ГРС означає фактичну, а не символічну газифікацію. Наприклад, плануємо пустити газ у село Сирове. 16 кілометрів газопроводу люди зробили самі: вийшли з лопатами і викопали траншеї під газові труби. А коли газопровід було фактично селом прокладено, отут уже і з обласного бюджету надійшли 260 тисяч гривень для газопроводу, що підводили. Так само і дороги асфальтуємо: з двох сторін одночасно.

На Врадіївщині вже давно мирно співіснують і розвиваються всі форми власності. Комбікормовий завод і агрокомбінат «Врадіївський» — структурні підрозділи сільгосппідприємства «Нібулон». Крім того, «Нібулон» орендує дві тисячі гектарів землі, з орендодавцями розраховуються вчасно. Працівники в сезон одержують до півтори тисячі гривень. А контрольний пакет акцій маслозаводу викупила кіровоградська фірма «Лігурія». Саме їхні інвестиції не дали розвалитися заводу. Тепер обсяги виробництва ростуть, асортимент продукції розширюється.

Розвинена у Врадіївці і мережа приватних магазинів. Працюють у них, як правило, всією родиною. Підприємець Віктор Бреус, сам сирота, спочатку зводив будинки для інших. Потім побудував і власний, разом з дружиною Ларисою розводять курей, гусей, свиней. Два роки тому відкрили магазин і бар. Усе — самі, ніхто не допомагав. Старшу дочку відправили вчитися до Києва. Вирішили, що вже можуть собі це дозволити.

Богемські проблеми

Є в районі проблема, яку місцевій владі вирішити самостійно не під силу. Село Богемка підтоплюється грунтовими водами. Затоплено багато підвалів, дворів і навіть житлових будинків. Руйнується дорожнє покриття, забруднюються сільські колодязі. Дерева стоять сухі, тому що вимокло коріння.

За рахунок тутешнього сільгосппідприємства виконані геологорозвідувальні роботи. Висновок невтішний. Необхідно терміново приймати заходи. А дренаж обійдеться в чималу суму — 700 тисяч гривень. Потрібна державна підтримка. Голова райдержадміністрації звернувся до народного депутата Валерія Акопяна. Дуже розраховують у районі на його допомогу. Він і раніше своїм виборцям не відмовляв. А село Богемка — унікальне у своєму роді, єдине в області місце компактного проживання чехів. Наступного року Богемці виповнюється 100 років. На святкуванні буде і делегація з Чехії.

Взагалі у Врадіївці під час проведення днів «Голосу України» ми бачили людей роботящих і самодостатніх. Немає зневіри. Мабуть, жебрацтво і бідність зовсім не ознаки часу, навіть нашого непростого, а скоріше ознаки певного стану і утриманської психології. У врадіївчан психологія протилежна.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Голова районної ради ветеранів Іван Павлович Ребдело

Дім, де зігрівають серця

Велика залізнична станція. І від гурту до гурту шмигають безпритульні. Щоб не проґавити своє: щось випросити або й нишком поцупити з чужої сумки чи кишені. Немиті, нечесані, завжди голодні та в задерев'янілому від бруду одязі.

Щоразу, коли бачу їх, пригадую затишний будиночок на околиці Євецько-Миколаївки у Новомосковському районі. Тут знайшли домашній притулок і материнське тепло 20 дітей-сиріт. Яких зла доля теж могла привести на вокзали та ринки.

Мама цієї «невеличкої сімейки» — Любов Вікторівна Кулаковська. Раніше жила у Дніпропетровську. Та коли «населення» її квартири зросло ще до дев'яти осіб, переїхала, як каже, на волю — в село. Добре, що знайшлися добрі люди. Облаштовуватися на новому місці допомагали всім миром. Сусідні тодішні колгоспи, Новомосковський трубний завод посприяли в спорудженні житлового будинку. Так і виріс над долиною двоповерховий акуратний котедж, що має тепер офіційну назву дитячого будинку сімейного типу. І всі, хто в ньому, як у теплій рукавичці, мешкає, кажуть: «наша домівка».

Якщо виходити з загальноприйнятих мірок, подружжя, котре має трьох дітей, уже вважається багатодітним. Якщо семеро виховує, то це, схоже, еталон, що й породив саму назву — сім'я. А як називати родину, в якій ростуть аж 20 маленьких «я»? Запитую про це Любов Вікторівну, а вона відмахується: яке це, мовляв, має значення? Я б назвав таку сім'ю дитячою рятівницею. Треба бути більше, ніж сміливою, щоб зважитися виховувати чужих та покинутих дітей.

— Мене ніколи не цікавило і не хвилювало, що скажуть люди, що хтось подумає чи як оцінить мій вчинок, — каже жінка. — Я тільки хотіла й хочу, щоб якомога більше маленьких душ відігрівалося у домашньому теплі, якого нічим іншим не заміниш. Щоб діточки відчували справжню материнську турботу й ласку, пізнавали добро і справедливість.

■ ■ ■

Саме ці принципи і стали першоосновою життя-буття великої родини, де всі діти — братики й сестрички. Де немає поділу на своїх і чужих, гірших і кращих. Де одна для всіх і на всіх мама, у якої за кожного однаково болить душа...

■

Якось восени завітавши до Кулаковських, біля їхнього двору застав кількох жінок-сусідок, які вибирали з гарбузів насіння. «Прийшли оце дітям допомогти», — похвалилися вони. Саме допомогти, бо тут насправді звикли все самі робити і лише на себе сподіватися. Кожен має свої постійні обов'язки. Коло їх визначає мама разом зі старшими — маминими радниками, як вони себе величають. Взимку списки обов'язків та доручень коротенькі, а от улітку — кожен на сорок і більше пунктів. Виконавцям спочатку дозволяється, звичайно, добровільно обирати собі справу до душі — полоти картоплю чи пасти телят. Але потім з того, що лишилося «незайнятим», мама «довантажує». Трапляються і сварки, не без них, одначе все переважно закінчується миром.

У 12 членів родини головний обов'язок поки що — добре вчитися у школі. Але у вільний від навчання час старші хлопці доглядають за худобою. А це три корови, котрі молоко дають, троє бичків, яких на м'ясо відгодовують, і двоє коней — для господарства тяглова сила. Працюють діти й на 26-гектарному фермерському полі найстаршого серед дітей-синів Кулаковської Павла. Володя і Сергійко освоїли ремесло доярів, також уміло пораються з кіньми. Четверо інших закінчили сільське профтехучилище, стали водіями і механізаторами, а п'ятий, Женя, ще вчиться там. Кожного літа біля котеджу-дитбудинку багато квітів. Відповідальні за цю красу дівчатка — Віра, Аня, Катя та Соня.

У кожній сім'ї кухня — об'єкт «стратегічний». А для такої, як у Любові Вікторівни, тим паче. Тільки хліба за день тут розходиться щонайменше десяток буханців. А до нього ж треба ще щось зварити, насмажити та спекти. «Спершу коло плити поралася сама, — розповідає господиня, — не відходила від неї днями. — І жартує: — Доки не навчилася смачно готувати. Та швидко, й озирнутися я не встигла, як підросли мені помічнички». Першою кулінарну справу освоїла Наталочка, за нею — Аня та Віруня. А недавно стати шеф-кухарем несподівано виявив бажання Сергій. І всі довірили йому цей пост номер один у домі. Щоправда, без «підсобників» не обходиться.

Звичайно, за всіма і за всім стежить мама Люба. Клопотів у неї завжди під зав'язку, якщо не більше. Коли хочеш, щоб усі були ситі, вмиті, одягнені та взуті, не сидітимеш. А потрібні ще й зошити та підручники, різні побутові дрібнички. Набирається оцих «треба» стільки, що сімейний бюджет весь час доводиться кроїти. Дякувати Богові, допомагає держава. Виділяє гроші на продукти, забезпечує одягом та взуттям. Одначе й від того, що Кулаковські самі додають, теж нічого не лишається. Тут тільки давай.

А у великій родині немає ледачих. Гуртом вирощують соняшник на олію, картоплю та різну городину. Після того, як Новомосковський трубний завод передав сім'ї-дитбудинку трактора в «ренду» (спасибі народному депутатові Миколі Солошенку!), стало легше. Щороку тепер вирощують і гарбузи. За насіння з яких отримують чималі гроші. Недавно завели червонних каліфорнійських черв'яків, які органічні побутові відходи та гній переробляють на гумус. Це і для своєї землі, й маленький «бізнес».

...Кожного вечора сімейство неодмінно збирається за великим столом. У школярів перевіряють, чи вивчили уроки. Обговорюють зроблене по господарству, складають плани на наступний день. Радяться, як краще їх здійснити. Любов Вікторівна оцінює вчинки своїх синів і дочок — кого похвалить, кому щось підкаже, а кого й посварить. Не позбавлені права на слово і самі діти. Особливо авторитетні ті, що уже вилетіли з гнізда. Найстарша поміж дівчаток Надя, приміром, після медучилища працює в медико-реабілітаційному центрі «Нове життя». Мамина у неї вдача: себе не шкодує та переживає, щоб якомога менше було покалічено людських доль.

Син Павло одружився і тепер живе з невісткою Інною окремо. З'явився торік на світ і перший онук Любові Вікторівни — Вітя. А недавно молода сім'я Павла ще поповнилася трьома донечками і сином. Також сиріт взяли на виховання. Отак з'явився в Новомосковському районі ще один Кулаковський сімейний дитячий будинок. І сьогодні молода матуся Інна ділить материнське молоко між своїм кровним семимісячним синочком і семимісячною прийомною донечкою Оринкою.

— Виростуть діти і в сім'ї моїх дітей, — не сумнівається Любов Вікторівна. — Та яка б я рада була, коли б таких дитбудинків сімейного типу ставало більше. День і ніч молюся я за це. А дужче — щоб не було покинутих дітей...

Анатолій ЛИПКА.

Дніпропетровська область.

Наш біль — діти вулиці

Тринадцятирічна Катруся залишилася без матері, коли їй було десять років. З того часу життя немов розкололося на велике горе, що оселилося в її маленькому серці, і чужий, ворожий світ дорослих. Сімейні вечори з запашним маминим борщем і рум'яними булочками замінили сухом'ятка, п'яна маячня батька і нестерпна туга. Дівчинка залишилася без догляду і нагляду. Незабаром її відправили до одного з інтернатів для сиріт і дітей, які позбавлені батьківської опіки.

Катя, затаївши образу, замкнулася в собі. Кожне слово вихователів зустрічала в штики. Через кілька місяців вона втекла з інтернату. До Києва з Луганської області дівчинка доїхала електричками. Вільне життя в столиці і нові однодумці припали втікачці до душі. На милостиню, що збирала за день, відвідувала «Макдоналдс», купувала солодощі. А ночувала в електричках з такими само бродягами, як і сама.

...Дмитрик із Дніпропетровська з раннього дитинства ковтав сигаретний дим і чув матюки. Для 17-літньої матері і батька-«зека», які сиділи на наркотиках, дитина була тягарем. Незабаром мати з іншим чоловіком виїхала до Росії.

Цей час Дмитрик пам'ятає як найщасливіший у житті. П'ять класів хлопець закінчив на відмінно. Але потім мати повернулася до України і знову стала жити з батьком Дмитрика. Він повернувся з колонії і знов «сів» на голку. Мати потрапила до тюрми, а батько помер. Про хлопця піклувалися бабуся алкоголічка і тяжко хворий дід.

У новій школі Дмитрика зустріли по одежині. Не кожна дитина хотіла з ним дружити. Були часи, коли хлопчик ходив до школи з кульком замість портфеля. У бабусі і дідуся не було грошей, щоб купити книжки і зошити. З кожним днем його дедалі менше тягло до школи. Став покурювати «травичку». Знайшов таких само друзів...

Діти, схожі на Катю і Дмитрика, ростуть поруч з нами.

Не завжди їм має змогу допомогти міліція. Її завдання — розшукати і доставити дитину туди, звідки вона втекла. Подальшою долею неповнолітнього опікуються працівники соціальних служб, різних благодійних організацій тощо.

До того, як дитину відправлять додому, її направляють до притулку. У столиці їх два. Кожний з них може розмістити 100 дітей. За ними спостерігають лікарі, з ними працюють психологи.

За даними кримінальної міліції у справах неповнолітніх, тільки за тиждень столичною міліцією було виявлено 242 дитини. 140 з них бродяжничали, 40 — жебракували. 100 неповнолітніх розміщено в притулках, 15 осіб направлено на лікування, розкрито 82 злочини.

Багато дітей тікають з дому, тому що рідні люди не приділяють їм належної уваги, і вони ростуть без душевного тепла.

Один з тих, хто повертає дітей у сімейну обстановку, — засновник благодійного центру «Рідна домівка» Роман Корнейко. Центр розташований у селі Петровське Київської області. Його філії — у Броварах і Тетереві. В кожному з цих дитячих будинків — кілька десятків дітей різного віку. Подружжя Корнейко робить усе можливе, щоб нерідні діти почувалися як удома. Кожна дитина має право вибору і голосу.

Співробітники кримінальної міліції у справах неповнолітніх звертаються до всіх, кому не байдужа доля дітей, які за збігом обставин опинилися на вулиці. Якщо у вашому районі, будинку чи на вулиці проживають неповнолітні, котрі потребують допомоги, повідомте про них. Телефони: 212-68-95, 212-99-11 або 02.

Марина КОТЕНКО.

ЦГЗ ГУМВС України в Києві.

На знімку: сьогодні це дитя вулиці — токсикоман. А завтра?

РАДІСТЬ НОВОСІЛЬ

Готували для банку, дісталося юним талантам

Косівська школа мистецтв, що на Прикарпатті, отримала новий дах, про який і не мріяла. Причому майже випадково. Річ у тім, що один із банків розмахнувся будувати у Косові для себе приміщення, але так його і не завершив, бо збанкрутував. Недобудована споруда багатьом підприємцям муляла очі — дуже хотілося стати її власником, навіть до судів дійшло. А дісталася вона, завдяки зусиллям обласної і місцевої влади, — дітям.

Косівська виробничо-будівельна фірма «Промінь» швидко переобладнала споруду під школу мистецтв. Тож тепер гуцульські діти мають чудові умови для розвитку талантів. Тут же, на новосіллі, вони продемонстрували їх гостям — співали, танцювали, грали на музичних інструментах. І всі переконалися: юні таланти давно заслужили на те, щоб мати таку прекрасну споруду.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Учителям і медикам — гідні пенсії

Немає потреби доводити й переконувати, що пенсійна реформа не виправдала надій. Навпаки, посилилася дискримінація багатьох категорій пенсіонерів. Особливо це стосується інтелігенції: лікарів і учителів.

Мізерні пенсії людей, які все життя присвятили здоров'ю і освіті нації, нашому майбутньому, нашим дітям, збільшилися в результаті реформи на 3—5 гривень. З 1991—92 рр. діють закони «Про освіту» і «Про охорону здоров'я». Згідно з цими законами педагогічні працівники технікумів, шкіл і дошкільних закладів, медичні працівники державних медичних закладів мали б отримувати зарплату, не нижчу за середню по промисловості.

Але дані статистики свідчать, що положення законів не виконувалися. Протягом 1991—2000 рр. зарплата працівників освіти і охорони здоров'я на 40-60 відсотків була нижча, ніж середня по промисловості.

Нині на підставі цієї соціально несправедливо нарахованої зарплати бюджетникам перераховують пенсії. Таким чином, учителі та лікарі покарані двічі: коли отримували дуже мізерну зарплату і під час нарахування пенсій. Ситуацію треба змінити терміново, і я подала на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» за № 5186.

Мета запропонованого законопроекту вдосконалити порядок перерахунку пенсій зазначеним категоріям населення. Я запропонувала під час розрахунку коефіцієнта заробітної плати зважати не на фактично отримані суми, а на заробітну плату на рівні не нижче, ніж середня зарплата працівників промисловості за відповідний період.

Цей коефіцієнт розраховується як співвідношення фактичної зарплати до середньої по народному господарству. Фактична зарплата лікарів та учителів завжди була нижча, ніж середня у народному господарстві, і в результаті під час нарахування пенсій цей коефіцієнт виходить заниженим.

Наприклад, за 1996 р. він становить 118:126=0,6; 1998 — 125:153=0,8; 2000 —139:230=0,6 і т. д. Якщо буде прийнято запропонований мною підхід (співвідношення середнього у промисловості до середнього у народному господарстві), цей коефіцієнт становитиме 1,2.

Ухвалення цього закону дасть можливість, за нашими розрахунками, підвищити пенсії колишнім педагогічним працівникам і працівникам державних закладів охорони здоров»я в середньому на 45 відсотків.

Законопроект було схвалено Комітетами Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства і з питань соціальної політики та праці. Єдиний, хто не підтримав цей законопроект, — Комітет у справах пенсіонерів та ветеранів. Причиною була позиція членів комітету — представників Комуністичної партії. Вони не могли погодитися з тим, що пенсіонери можуть отримувати пенсії більшого розміру, ніж зарплата працівника у цій галузі. Говорили про начебто порушення рівності, діючи водночас за принципом «що гірше, то краще». Переконували, що необхідне підвищення зарплати працівникам освіти і охорони здоров'я, а тоді, колись, буде в учителів та медиків і гідна пенсія.

Цілком зрозуміло, що і зарплату треба підвищувати. І дії уряду В. Януковича спрямовані на розв'язання цієї проблеми: у 2003 році з 27 до 14 відсотків скоротилася частина працівників, які отримували мінімальну зарплату, на 365 млн. грн. зменшилася заборгованість із виплати зарплати. Учителям та лікарям підвищили платню на 27 відсотків, тоді коли підвищення зарплати в середньому в промисловості становило 22,8 відсотка. Звичайно, треба шукати додаткові резерви і зарплати бюджетникам значно збільшувати, але це окреме питання.

А поки що я роблю все можливе для прийняття законопроекту, який забезпечить уже сьогодні гідний рівень життя колишнім педагогічним та медичним працівникам.

Людмила КИРИЧЕНКО,
народний депутат України,
кандидат економічних наук.

Жонглювання — психологічна потреба

Через недбале ставлення до рідної мови близько семи мільйонів українців будують чужі держави

«Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі...»
(Біблія, кн. Вихід, 20:19)

Нині в Україні найпоширенішими є, по суті, три мови. Крім української і російської, маємо ще такий феномен, як суржик. Зрозуміло, що мовний суржик не можна вважати позитивним явищем. За великим рахунком, ця поступка мовному натискові честолюбних і напористих сусідів підірвала духовну єдність нашого народу. Ця поразка не могла не мати тяжких наслідків для майбутнього України. Адже природа людини така, що, поступившись одного разу, вона звикає щодалі більше поступатися і втрачати позицію за позицією на всіх ділянках життя. Саме внаслідок нерозважливої поступливості українці дожилися до крайніх злиднів.

Слід відзначити, що нині проглядається прикра закономірність, яка свідчить про те, що чергове посилення русифікації в останні роки не сприяє підвищенню життєвого рівня більшості наших співгромадян і неукраїнського походження також. **Необхідно підкреслити, що вживане тут слово «русифікація» не слід ототожнювати з недружнім ставленням до російського народу.**

В силу цих та інших обставин після проголошення незалежності українці в своїй більшості не взялися формувати своє буття на основі національної ідеї. **Всупереч здоровому глуздові багато хто з наших земляків продовжує, на диво, вперто нехтувати історичними цінностями своїх прабатьків та разом з іншим відхрещуватися від рідної мови. Причому, робиться це часто так щиро і навіть демонстративно, що викликає смуток і відчуття сорому за своїх земляків. Чи не кожен із нас не раз був свідком принизливих епізодів, коли двоє-троє або й цілий гурт людей, спілкуючись українською мовою, як по команді переходить на російську мову, коли до розмови приєднується російськомовна особа. Вражає те, що такий стиль спілкування, коли співрозмовники, які чудово розуміють обидві мови, перестрибують з української на російську, поширений серед вищих посадовців держави, науковців, журналістів і навіть учителів.** Якби читач прискіпливо проаналізував природу такого жонглювання мовою, то зрозумів би, що за цим стоїть не практична потреба, не повага до співрозмовника, а психологічна проблема українців.

Багато хто з наших відомих співвітчизників не дозволяє собі навіть про людське око через мову озвучити свою приналежність до свого родоводу. Автор цих рядків, як і безліч українців, вболіває за відомого футболіста Андрія Шевченка. Потрапивши до італійського Мілана, Андрій швидко опанував мову італійців, прадіди яких вмирали за неї, і спілкується нею. Українською, можливо, спілкуватиметься після того, як слава від нього втече.

Прикро, що це відбувається за сприяння тих, кого на вершину слави підняло українське слово. Софія Ротару виховувалася не в російськомовному середовищі. До широкого визнання привели її «Червона рута» та інші твори Володимира Івасюка. Але стала вона Героїнею України зовсім не за наповнення нашої культури українським змістом, а навпаки. Вимивання українських пісень із репертуару Софії Ротару відбулося саме тоді, коли в одній з популярних естрадних пісень початку 90-х років звучали слова: «Україно, не стань сиротою при дітях!» Та де там, не почули українці, і хохли не почули цього зойку розтерзаного «реформами» рідного краю. Поквапилися навстіж відкрити український простір не лише для потоку чужих товарів сумнівної якості, а й для звучної, переважно російськомовної, музики, часто переповненої звичайнісінькою вульгарщиною.

Багато хто з наших відомих співвітчизників не дозволяє собі навіть про людське око через мову озвучити свою приналежність до свого родоводу.

Старші люди пам'ятають ще ті часи, коли у вечірнє небо наших сіл злітали довговічні милозвучні пісні у виконанні сільських парубків та дівчат. Тоді практично всі селяни від старого до малого вміли співати і не могли не співати. Ті пісні не були, як тепер, пустопорожніми, а часто і аморальними за змістом одноденними метеликами. Вони мали життєдайну силу, що об'єднувала дідів і онуків. Вони переносилися з покоління в покоління як цінність вищого гатунку. **Пісня була довгожительскою тому, що мала властивість мелодійно оформляти життєвий стан людини в усіх його проявах. Вона була тонко вплетена в єство кожної душі і відображала її відгук на різні явища та події в природі і суспільстві, виливалася в думи про майбутнє. Тобто, українське слово, покладене на пісню довершувало гармонійне поєднання людини з довкіллям, робило її доцільно складовою Всесвіту.** В хоровому варіанті пісня ще більше ріднила людей, надихала на вирішення спільних завдань.

Зрозуміло, що в ті часи пісня не могла бути, як нині предметом торгу, бо народжувалась у гущі народу, була його власністю і духовним щитом. Втрачаючи слово і пісню, народ втрачав повноту своєї природи, а тому ставав щодалі відкритішим для хитро обцяцькованих словоблудством примарних ідей. Якраз необачна поступливість українців була вміло використана талановитими блудословами для замулення наших історичних здобутків. В останні десятиліття вони, запропонувавши нашій молоді інші цінності, майже відлучили її від духовних скарбів народу. Ці ідеологи за наші ж гроші зуміли створити духовну прірву між дітьми і батьками. Як наслідок народ в останніх поколіннях із творця і носія чарівної життєдайної пісні перетворився на спустошеного споживача примітивних шлягерів. І ось на споконвічно співучих просторах України хвацько гарцює і клекотить розбещена попса. Найкращі концертні зали, цілі стадіони заполонили шаленіючі від небачених гонорарів ватаги виконавців пустопорожніх шлягерів. Майже всі з нас призвичаїлися до того, що на ринках, у магазинах, і в мікроавтобусах, на дискотеках панує неукраїнська музика. Про українську музичну культуру можна говорити як про якусь казкову веселку, яка стає все менш виразною і швидко розчиняється в окупованому шлягерством українському просторі. Замість споконвічних пісень в напівпорожніх, покритих сірою глухоманню селах можна почути хіба-що собачий гавкіт.

Багато хто з нас сподівався, що після проголошення незалежності в Україні розпочнеться національне відродження. І справді, ще перед здобуттям і в перші роки незалежності Україна наповнювалася українським змістом. Помітну роль у цьому процесові відігравало телебачення, яке навертало українців до рідного слова, до звичаїв та пісенної культури. **Однак після того, як телевізійні канали скупили грошовиті інтернаціоналісти наша національна ідея швиденько стерлася з телеекранів. Натомість вони заряснілі «Гусаками», «Аншлагом», «Прихованою камерою», «Академією сміху», «Каламбуром», Філіпом Кіркоровим, Аллою Пугачовою, Йосипом Кобзоном, Вєркою Сердючкою, які з усієї сили разом з огидною рекламою, потворними мультфільмами замулюють, заспівують і затоптують паростки відродження України. Те, що українці побачили на телеекранах в новорічну ніч нагадувало антиукраїнський шабаш.**

А хіба не теж саме відбувається з нашим футболом. Пригадаймо роки, коли Київське «Динамо» за походженням гравців було національною командою. Вона була гордістю України. Нині, коли нею керують брати інтернаціоналісти, колись славне «Динамо» стало майже недоступним для українців.

А хіба не теж саме відбувається з нашим футболом. Пригадаймо роки коли Київське «Динамо» за походженням гравців було національною командою. Вона була гордістю України. Нині, коли нею керують брати інтернаціоналісти, колись славне «Динамо» стало майже недоступним для українців.

Все це не безневинні витівки якихось несвідомих грошолюбів. За цим усім стоять далекосяжні злочинні наміри. І здійснені вони повною мірою можуть бути за умови, якщо остаточно привчити нас зневажливо ставитися до материнської мови, до національних здобутків, до історичного досвіду народу. Після цього Україна може розраховувати хіба що на статус колонії.

Тож слідом за втратою мовних позицій українці зазнали неймовірних втрат у сфері пісенної культури, в книговидавництві, в кіновиробництві, в інформаційній сфері, в літературі та на інших ділянках суспільного життя. **Звичка поступатися призвела до того, що після розвалу Радянського Союзу ми втратили всі грошові заощадження, робочі місця, соціальний захист і багато чого іншого. Ця звичка загнала в могилу достроково близько п'яти мільйонів людей. Близько семи мільйонів поневіряються по світах у пошуках заробітку. Будуючи чужі держави, наші заробітчани не будують своєї.** Ось ціна недбалого ставлення до того, що в інших народів є вищою цінністю. На жаль, багато наших співгромадян і до нині вважають мову чисто механічним (другорядним) життєвим знаряддям.

Можна поставити в приклад також французів, поляків, росіян, які чутливо реагують на негативні зовнішні впливи на їхні національні цінності. **Відомо, що парламенти цих країн сторожко стоять на захисті саме чистоти своїх мов. Зрозуміло, що робиться це не просто так, а для того, щоб запобігти розмиванню національних пріоритетів. Цілком очевидно, що для цих народів було б дивиною дізнатися про поширений в Україні вислів: «Какая разница на каком язике разговарівать, ліш би біл человек хороший».**

Втеча від рідної мови часто сором'язливо пояснюється необхідністю дотримання етики під час спілкування. Тобто, робиться це, ніби заради поваги до співрозмовника. Проте, чомусь не береться до уваги те, що так робити не етично щодо пам'яті своїх пращурів. Це засвідчує неповагу до борців за волю України, до світлої пам'яті розтерзаних її синів і дочок, які віддали своє життя за утвердження національної ідеї, рідної мови, а отже повнокровного гарного життя. Це зневажає українського землероба, натруджені руки якого забезпечують кожного з нас українською паляницею. Це образливо і для постійно проживаючих в Україні росіян, з якими багато хто спілкується лише російською мовою. Цим ніби стверджується, що росіяни не здатні опанувати близьку мову народу, серед якого живуть і якого вважають братнім. До цього варто додати, що етика це така ознака, якої при спілкуванні мають дотримуватися не лише українці.

Отже доти, доки ми всі разом не впорядкуємо духовну сферу свого життя, жодні союзи, інтеграції, інвестиції, політичні та інші реформи не зможуть докорінно вплинути на поліпшення ситуації в Україні. Громадяни, які проживають в нашій державі, повинні з повагою поставитися до української мови і визнати її об'єднуючим чинником суспільного життя.

Анатолій МАРУЩАК,
голова Васильківського
міського осередку
«Просвіти».

Мінімальна ціна на цукор — конституційна

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Із рішення Конституційного Суду України від 15 квітня 2004 року №10-рп/2004 у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 6, 9 Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» (справа про визначення мінімальної ціни на цукор).

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 6, 9 Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» від 17 червня 1999 року № 758-XIV.

Заслухавши суддю-доповідача М. Савенка та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

Суб'єкт права на конституційне подання — 45 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 6, 9 Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» від 17 червня 1999 року (далі — Закон).

На думку народних депутатів України, встановлення мінімальної ціни на цукор під час укладання угод купівлі—продажу на внутрішньому ринку України порушує права громадян — споживачів цукру, та виробників цукру —його власників. Тому положення статті 6 Закону не відповідають положенням статей 13, 42 Конституції України щодо захисту державою прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальної спрямованості економіки; забезпечення захисту конкуренції в підприємницькій діяльності.

Суб'єкт права на конституційне подання також вважає, що передбачений статтею 9 Закону штраф у розмірі подвійної вартості цукру, реалізація якого здійснена з порушенням встановленого порядку, не адекватний рівню суспільної небезпеки цього правопорушення і можливої шкоди. Така міра відповідальності господарюючих суб'єктів може призвести до фактичного примусового вилучення основних та оборотних фондів підприємства, що суперечить вимогам статті 41 Конституції України, згідно з якими ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Конституційний Суд України, розглядаючи порушені у конституційному поданні питання, виходить з того, що Верховна Рада України, прийнявши Закон, реалізувала свої повноваження стосовно визначення засад внутрішньої політики в економічній сфері (пункт 5 частини першої статті 85 Конституції України).

У преамбулі Закону зазначено, що він визначає правові, економічні та організаційні засади державної політики щодо виробництва, експорту, імпорту, оптової та роздрібної торгівлі цукром. Закон встановлює державне регулювання обсягів вирощування буряків, виробництва та реалізації цукру, механізму ціноутворення в бурякоцукровому комплексі.

Стаття 6 Закону передбачає регулювання ціноутворення в бурякоцукровому комплексі шляхом запровадження мінімальних цін на цукор і цукрові буряки на рівні, що забезпечує прибутковість виробництва відповідних видів продукції (частина третя), порядок визначення мінімальної ціни на цукрові буряки для виробництва і поставки цукру на внутрішній ринок та за межі України з метою виконання зобов'язань держави за міжнародними договорами, а також мінімальної ціни на цукор, що поставляється на внутрішній ринок, у відповідних обсягах. При цьому встановлення мінімальних цін на цукрові буряки і цукор покладено на Кабінет Міністрів України.

Державне регулювання зазначеною нормою ціноутворення в бурякоцукровому комплексі шляхом запровадження мінімальних цін на цукрові буряки (що не заперечується народними депутатами України) та цукор не можна розглядати як незабезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання (у тому числі й тих, які займаються вирощуванням цукрових буряків та виробництвом цукру і є його власниками), соціальної спрямованості економіки (частина четверта статті 13 Конституції України). Необхідність такого регулювання зумовлена широкою сферою використання цукру, значним його впливом на рівень і динаміку цін кінцевої продукції важливого соціального значення і спрямована на забезпечення прибутковості виробництва та нарощування виробництва цукру і, зрештою, — на зменшення його ціни. Запровадження державного регулювання виробництва і реалізації цукру не можна розглядати як обмеження права суб'єкта підприємницької діяльності щодо володіння, користування та розпорядження своєю власністю.

Наведене дає підстави для висновку, що положення статті 6 Закону відповідають положенням частини четвертої статті 13, частини сьомої статті 41 Конституції України.

Щодо порушеного в конституційному поданні питання про неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісну конкуренцію у зв'язку із запровадженням мінімальної ціни на цукор під час укладання угод купівлі-продажу на внутрішньому ринку України слід зазначити таке.

Відповідно до пункту 8 частини першої статті 92 Конституції України правові засади і гарантії підприємництва, правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання визначаються законом. Держава законодавчо забезпечує свободу конкуренції між підприємцями, захищає споживачів від проявів недобросовісної конкуренції та монополізму в будь-яких сферах підприємницької діяльності, у тому числі підприємців, які займаються виробництвом цукру та вирощуванням цукрових буряків.

Положення статті 6 Закону щодо запровадження мінімальної ціни на цукор не передбачають неправомірного обмеження конкуренції. Вони поширюються на виробників цукру різних форм власності. При цьому виробники цукру не позбавлені можливості конкурувати між собою під час реалізації цукру, встановлюючи ціну, максимально наближену до мінімальної ціни на цукор, визначеної відповідно до Закону.

Запровадивши Законом регулювання ціноутворення в бурякоцукровому комплексі, Верховна Рада України реалізувала свої повноваження щодо законодавчого визначення правових засад і гарантій підприємництва, правил конкуренції та норм антимонопольного регулювання (пункт 8 частини першої статті 92 Конституції України).

Виходячи з наведеного, Конституційний Суд України вважає, що встановлення Законом регулювання мінімальної ціни на цукор на рівні, що забезпечує прибутковість виробництва, під час укладання угод купівлі-продажу на внутрішньому ринку України не суперечить положенням частини третьої статті 42 Конституції України.

Згідно з Конституцією України засади цивільно-правової відповідальності; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями та відповідальність за них визначаються виключно законами (пункт 22 частини першої статті 92). Тобто Верховна Рада України у відповідному законі визначає, зокрема, правопорушення та міру відповідальності за нього.

У статті 9 Закону визначено, що з суб'єкта підприємницької діяльності стягується штраф у розмірі подвійної вартості цукру, поставка на внутрішній ринок або реалізація якого здійснена з порушенням встановленого порядку, тобто понад встановлену квоту або за цінами, що нижчі від визначеної мінімальної ціни. Передбачена цією нормою відповідальність не спрямована на обмеження чи позбавлення права власності відповідних суб'єктів підприємницької діяльності.

Враховуючи викладене, Конституційний Суд України вирішив:

1. Визнати такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), положення статті 6 Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» стосовно запровадження мінімальної ціни на цукор, частини третьої статті 9 цього Закону щодо стягнення штрафу «у розмірі подвійної вартості цукру, реалізація якого здійснена з порушенням встановленого порядку».

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Добре відпочинуть, добре працюватимуть

ПРОФСПІЛКА

Київський міський комітет профспілки державних установ об'єднує 662 первинні організації, а це майже сімдесят п'ять тисяч членів профспілки. Один з головних напрямів його діяльності — оздоровлення працюючих та їхніх дітей.

Третій рік поспіль задовго до літнього тепла міський комітет укладає угоди з пансіонатами та санаторіями про відпочинок та оздоровлення членів профспілки і їхніх дітей. Це дає змогу придбати путівки за значно нижчими цінами, ніж у розпал сезону.

Минулого року таким чином було закуплено путівок на суму 1 121 571 гривню. Дитячі путівки, враховуючи знижки за рахунок коштів фонду соцстраху та міськкому профспілки, влітку відпускалися на 48,4 відсотка дешевше. При цьому всі організаційні питання, пов'язані з відпочинком дітей, міськком повністю взяв на себе: тобто замовляв та купував квитки, супроводжував дітей до місця відпочинку...

Цьогоріч такі угоди укладені з санаторієм «Кримське Примор'я» (с. Курортне), пансіонатом «Дніпро» (Алушта) — у них ми придбали 240 путівок на оздоровлення дорослих.

У дитячих таборах «Салют» (Євпаторія) та «Коктебель» (Феодосія) в кожну з чотирьох змін відпочиватимуть відповідно 104 та 208 дітей, у «Лісному», що у Ворзелі, — по 280. Прийме юних відпочивальників і «Променистий» — оздоровчий табір Міністерства внутрішніх справ у Бучі, Київської області. А родини спілчан зможуть відпочити у «Гопрах» Херсонської області.

Традиційно багатодітним та малозабезпеченим сім'ям надаються безкоштовні та 10-відсоткові путівки і матеріальна допомога на оздоровлення. Минулого року, приміром, видано матеріальної допомоги на суму 54 тисячі.

Цього року міськком почав співробітництво з асоціацією «Україна-2000», яка займається безплатним оздоровленням українських дітей у Королівстві Іспанія. Насамперед ідеться про вихованців шкіл-інтернатів та дитячих будинків, дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей, а також постраждалих від Чорнобильської катастрофи. Вже цього літа перша група українських дітей відпочиватиме в іспанській провінції Валенсія. Для повноцінної адаптації і відпочинку з ними поїдуть вихователі та перекладачі.

А завдяки співробітництву з благодійною організацією «Карітас» закуплено товарів першої потреби на вісім тисяч євро і передано дитячому притулку при Головному управлінні МВС України в Києві.

Під час зимових канікул міський комітет придбав запрошення на новорічні вистави до театрів, цирку, палацу «Україна». Загалом їх відвідало 9122 дітей, на ці заходи було витрачено 146828 гривень, в тому числі 64439 гривень — за рахунок міськкому. У зимовий період діти відпочивали в санаторіях «Трускавець» — Львівської, «Водограй» — Закарпатської та «Жовтень» — Київської областей. Усього було оздоровлено понад п'ятдесят дітей з малозабезпечених та неповних сімей за десятивідсотковими та безкоштовними путівками.

Рішенням Фонду соціального страхування України з тимчасової втрати працездатності розподіл новорічних дитячих подарунків цього року вперше здійснювався через регіональні дирекції. Міськком узяв на себе розподіл подарунків для дітей страхувальників, які перебувають на профобслуговуванні. Було видано 15616 подарунків за рахунок коштів соціального страхування, 3000 подарунків — за рахунок профспілкового бюджету та 5500 подарунків за повну вартість для дітей, які через досягнення 14 років втратили право на безкоштовний подарунок.

І, як мовиться, по роботі й честь. За значну організаційну роботу в оздоровленні дітей у 2003 році Київський міський комітет профспілки працівників державних установ, до речі, першим і поки що єдиним серед профспілкових комітетів України, відзначено Подякою Кабінету Міністрів України та Почесною грамотою Державного комітету у справах сім'ї, дітей та молоді.

Віталій ПОЧТОВИЙ,
голова міськкому профспілки держустанов.
Київ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ОСВІТА:

Тільки освічений хоче навчатися; невіглас воліє навчати
Едуард ЛЕ БЕРК'Є

БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Безправний студент у рідних пенатах

НА ПЕДРАДУ

Торік із 24 українських студентів, котрі взяли участь у міжнародних олімпіадах, 22 стали переможцями. Водночас із чотирьох молодих вітчизняних докторів наук троє працюють за кордоном.

Про що свідчить ця статистика? Про високу якість української вищої освіти, про визнання її де-факто за кордоном і незатребуваність в Україні. І все це за умови прагнень приєднатися до Болонського процесу... За повної безпорадності вузівських випускників у працевлаштуванні в рідній країні. Отож відплив мізків — процес реальний і небезпечний для самої держави.

Те, як, упроваджуючи європейські освітні стандарти, прилучитися до Болонського процесу, реформувати освітню систему, не розпорошити інтелектуальний потенціал, створити умови для його розвитку в Україні, обговорювали освітяни. Представники провідних вузів узяли участь у засіданні всеукраїнського «круглого столу» на тему «Студентське середовище: проблеми і перспективи», яке відбулося в Національному педагогічному університеті імені М. Драгоманова.

Зійшлися на тому, що потрібно впроваджувати осередки соціальних служб у вузах, які допомагали б першокурсникам адаптуватися в новому середовищі. «Щорічною групою ризику» назвав ректор Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова Віктор Андрущенко першокурсниць-провінціалок, котрі, звільнившися від батьківського контролю, «пускаються на всі заставки». А самі умови проживання молоді в студентських гуртожитках — чи не є це «групою ризику»? Адже кількість студентів зросла втричі, тоді як гуртожитковий фонд зменшився, може, у стільки ж разів? Про яку якість навчання йдеться, коли в кімнатах, розрахованих на двох, мешкає по п'ятеро?!

На «круглому столі» Українська асоціація студентського самоврядування запропонувала під гуртожитки відводити будівлі науково-дослідних інститутів, професійно-технічних училищ, які деінде використовуються не за призначенням.

Закидали й про привілеї «бюджетників» та ущемлення «контрактників», котрі, крім сплати за навчання, «тягнуть» ще й підвищений тариф на проживання в гуртожитку. А ще студенти недержавних вузів не мають пільгового проїзду залізницею...

Та все-таки головне: як адаптуватися в ринкових економічних відносинах дипломованим фахівцям? На це запитання відповіді так і немає. Хіба що Міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов знає шлях розв'язання проблеми: «Необхідно удосконалити законодавчу базу та вести відповідну інвестиційну політику...», — сказав він. Що ж, на те сподіваються і «бюджетники», і «контрактники». А держава?

Анна ЩЕПА.

ШИРШЕ КОЛО!

Природний відбір

кращих першокурсників уже третій рік проводять у Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут».

На традиційно відкритому для всіх бажаючих засіданні приймальної комісії ректор Михайло Згуровський назвав «наполовину студентами» 3722 слухачів системи доуніверситетської підготовки. До співбесіди їх рекомендував незалежний Центр тестування та моніторингу знань. За словами його керівника Валерія Мельника, будь-які підтасовки, фальсифікації, втручання впливових батьків, навіть адміністрації вузу виключає методика, за якою нині оцінюються знання під час вступу до НТУУ «КПІ».

Не таємниця: варіанти завдань, що зберігаються у сейфі, мають властивість випаровуватися. «В минулі роки за 100 доларів продавалися фальшивки за моїм підписом з печаткою», — каже Валерій Мельник.

Тепер завдання виводять за допомогою комп'ютера і тиражують за годину до початку іспиту, коли абітурієнти сидять в аудиторії. Усі роботи шифруються і після оцінювання проходять повторну експертизу на предмет об'єктивності. Якщо буде помічено, що експерт незаслужено підвищив бал, його до перевірки більше не допустять, це стосується і викладачів-репетиторів.

До речі, «КПІ» взявся відродити предмет фізики в Україні, яка, за словами Валерія Мельника, в школах погано викладається. Особливістю цього року є те, що вперше на вступних іспитах фізика, ставши на один щабель з математикою, оцінюватиметься за бальною системою.

Судячи з того, що батьків і абітурієнтів на відкритому засіданні приймальної комісії було негусто, а ректорське звернення до залу: «Запитання? Пропозиції?» — залишилося без відповіді, можна зробити висновок, що вдосконалена процедура відбору в цьому вузі всіх влаштовує і якихось претензій не викликає.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

ФОТОФАКТ

Фото Івана ІЛЛЯША.

У Михайлівській дев'ятирічці (Запорізька область) випускники складають екзамени.

На знімку: Олена Коваленко і Ганна Дворак до іспитів готові.

АДАПТАЦІЯ

Прийме дитяча сім'я

У Сумах почала діяти програма «Паросток», яка передбачає створення у загальноосвітніх школах області класів, де опановуватимуть знання діти з обмеженими фізичними можливостями. Сумська ЗОШ № 8 перша прийме дітей-інвалідів з базовою неповною середньою освітою, зокрема тих, котрі навчалися вдома. Окрім середньої освіти, вони отримають спеціальність користувача ПК, оволодівши комп'ютерною графікою та інформаційними системами і технологіями у бухгалтерському обліку.

Владислав ЖМУРКОВ.

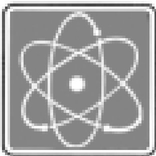
ПИЛЬНУЙТЕ!

Братимуть, озираючись?

Напередодні вступних іспитів у вузах України Генеральна прокуратура закликає абітурієнтів і батьків повідомляти у будь-які правоохоронні органи про факти вимагання хабарів з боку викладачів.

За словами керівника прес-служби Генпрокуратури України Сергія Руденка, цього року до суду за отримання хабарів уже направлено дві кримінальні справи — проти декана одного з факультетів Макіївського гуманітарного інституту та проти керівника одного з миколаївських вузів, **передає УНІАН.**

НАУКА

Щоб у нас хворіти, потрібно мати кінське здоров'я.
Леон ІЗМАЙЛОВ.

Зірки манять

У Науково-дослідному інституті «Миколаївська астрономічна обсерваторія» відбулася міжнародна наукова конференція.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Учені обговорили питання, пов'язані із сучасними спостереженнями об'єктів близького космосу, обмінялися досвідом і визначили шляхи координації наукового і науково-технічного співробітництва із закордонними і вітчизняними організаціями. Інтерес в учасників конференції викликала доповідь професора Київського національного університету Клима Чурюмова про історію відкриття і вивчення загадкових явищ — комет починаючи з глибокої давнини до наших днів. Повідомив доповідач і про майбутню, у 2014 році, космічну місію до комети 67P/Churyumov-Gerasimenko, першовідкривачем якої він є.

Не менш цікаву доповідь, присвячену 2500-літній історії розвитку знань про будову Всесвіту, представив почесний гість конференції — професор Копенгагенського університету Ерік Хег. Він ознайомив учасників форуму з великими космічними місіями Європейського космічного агентства. Перша — це запуск супутника «Hipparcos», який виконував свої спостереження у 1989—1993 роках. Новий, грандіозніший проект під назвою GAIA готується до старту в 2010 році. До його завдань належить докладне вивчення нашої Галактики, а також малих об'єктів Сонячної системи.

Активне співробітництво, на думку учасників конференції, потрібне. Спільно легше розв'язувати проблеми астероїдно-кометної небезпеки, розробляти міжнародні проекти підтримки космічних місій до комет і астероїдів, координувати зусилля з дослідження штучних космічних об'єктів і космічного сміття у навколоземному просторі.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

А серцю все не хочеться спокою...

ДОСВІД

Чергова зустріч журналістів, котрі пишуть на теми медичної науки, із президентом АМН України академіком Олександром Возіановим відбулася в Інституті кардіології ім. М. Д. Стражеска.

Багатьох лікарів-кардіологів дивують пацієнти. Точніше, їхнє ставлення до власного здоров'я. Тільки кожен п'ятий хворий на гіпертонію лікує свою хворобу. Успішно — лише 20 відсотків. І винні в цьому не лише люди в білих халатах. Володимир Коваленко, директор інституту, стверджує, що громадяни країни здебільшого недостатньо поінформовані про наслідки високого артеріального тиску. А просвіщати населення потрібно на тему шкоди тютюну і переїдання. Саме паління, ожиріння і холестерин — головні чинники ризику виникнення серцево-судинних захворювань. На думку фахівців інституту, серце має ще одного ворога — телебачення. Війна, насильство по «ящику», реклама нездорового харчування негативно позначаються на нервово-психічному стані і провокують розвиток серцево-судинних захворювань.

Статистика змальовує проблему в чорних тонах: 21(!) мільйон наших співгромадян страждають від захворювань серцево-судинної системи. Для порівняння: гіпертонією вражено майже 10 мільйонів осіб, ішемічною хворобою серця — близько 7 мільйонів. У загальній структурі смертності захворювання системи кровообігу становлять 62,6 відсотка — в чотири рази більше, ніж онкологічні. Насамперед немедикаментозними методами в рамках програми, що триває четвертий рік, профілактики і лікування артеріальної гіпертензії в Україні фахівці інституту і намагаються протистояти цій тенденції.

— Уже є позитивна динаміка, — інформує Володимир Коваленко. — Домоглися того, що темпи приросту інсультів зменшилися. А в 2010 році, коли завершиться перший етап програми, сподіваємося, кількість інсультів та інфарктів, що зумовлені підвищеним артеріальним тиском, істотно зменшиться. Крива захворювань падає завдяки постійному вдосконаленню методів діагностики, профілактики і лікування. Фахівці інституту, зокрема, проводять моніторинг артеріального тиску. Його вимірюють пацієнту протягом доби. Так можна конкретно визначити профіль тиску, як він коливається залежно від режиму робіт, а також після вживання алкоголю, паління, недосипання, фізичного навантаження. Цей самий метод дає можливість визначити для пацієнта й оптимальну дозу лікарських препаратів, які йому варто вживати.

Телемедицина — ще одна «фішка» наукової установи. В інституті є два телецентри. Принципова система: хворого забезпечують годинником, який з'єднаний і з мобільним, і зі звичайним телефонами. Інформація на диспетчерський пункт, де постійно чергує лікар, котрий готовий реагувати на зміну стану пацієнта, може передаватися у вигляді електрокардіограми.

До речі, в інституті застерегли: твердження, що алкоголь нібито знижує артеріальний тиск, абсолютно безпідставне. Після випитої чарки справді так і відбувається. На певний час. Але затим тиск різко підвищується. Доведено наукою.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімках: директор Інституту кардіології ім. М. Д. Стражеска АМН України, професор Володимир Коваленко; тут вдосконалюють методи діагностики, профілактики і лікування.

Фото автора.

Хочемо читати п'ять разів на тиждень

Ще не було жодного місяця, щоб я не передплатив «Голос України». Газету читаємо з 1991 року всією родиною. Дуже часто до півночі обговорюємо з сусідами останні новини. А велосипед, який я виграв нинішнього року, дуже необхідний нам у господарстві.

Проте є одна проблема. Газету нам доставляють лише двічі на тиждень — у вівторок і суботу. Нас обслуговує Корюківська міжрайонна пошта, і, очевидно, вона не дуже турбується про своєчасність доставки. Хотілося б, щоб «Голос України» ми читали так, як він і виходить, — п'ять разів на тиждень.

Іван УСТИМЕНКО.

Гурта-Студенецька
Щорського району
Чернігівської області.

Чекаю з нетерпінням

Продовжую передплачувати цікаву й змістовну газету «Голос України». Цього року й сусідку свою загітував. Розповів їй, що з газети вона знатиме про новини у країні й світі, та й програма телепередач не буде зайвою.

З нетерпінням чекаю на листоношу. Вона завжди вчасно приносить нам свіжу пресу, а з нею — й останні новини.

Василь ІЛЮКОВ.

Грушівка
Березнівського району
Рівненської
області.

Допоможіть купити ліки

З великою надією та проханням звертаюся до всіх читачів «Голосу України». Я, Микола П'ятник, інвалід з дитинства II групи. Лікарі поставили діагноз: епілепсія. Мені потрібні ліки та систематичне лікування, але з пенсією у 63 гривні дозволити собі цього не можу. Дуже сподіваюся, що знайдуться бажаючі допомогти мені, всім буду дуже вдячний.

Микола П'ЯТНИК.

Фастів
Київської області.

P. S. Адреса та необхідні реквізити автора — у редакції (тел. 454-86-44).

Відгукнувся першим

У невеличкому містечку Ладижині, що на Вінниччині, розташований будинок-інтернат для дітей IV профілю. Наші хворі — лежачі з психо-неврологічною патологією та фізичними вадами розвитку. Вони потребують постійного догляду та допомоги.

Працюють у нас медсестри та лікарі, які, незважаючи на малу заробітну плату, віддають дітям усе своє душевне тепло та любов.

У будинку-інтернаті гарний догляд за хворими, та є проблема з місцями. Діти-інваліди чекають путівки по два роки. Тому ми вирішили своїми силами відновити ще один корпус. Через недостатнє фінансування звернулися по допомогу до різних організацій та фондів.

На прохання допомогти нам відгукнувся народний депутат Ігор Кальніченко. Завдяки Ігореві Вікторовичу, ми маємо шифер для даху. Дякуємо йому за допомогу і бажаємо здоров'я та успіхів у законотворчій роботі та благодійних справах.

Г. ЗУБКО.

Ладижин
Вінницької області.

Фото з конверта

— Залишаєшся за старшого!

Фото Юлії КРАСНОЩОК.

Судак
Крим.

18 — вік телефонної черги

Ми з дружиною — постійні читачі та передплатники «Голосу України». Знаємо, що газета Верховної Ради неодноразово допомагала простим людям, за що вам низький уклін. І тепер просимо допомоги у вас ми.

Нам по вісімдесят, ветерани війни та учасники бойових дій. Вже 18 років стоїмо у черзі на встановлення телефону, який нам вкрай необхідний. На всі наші прохання начальник відділу зв'язку коротко відповідає, що немає технічних умов та номерів на АТС. Радить провести дріт з допомогою бізнесменів та за комерційними цінами (це близько тисячі гривень). Але ж якби у нас були такі гроші, то й не було б потреби про це писати.

Чому у держави є точний розрахунок бюджету на реконструкцію Хрещатика, на зведення нових будинків, а на телефон для ветеранів та інвалідів коштів ніколи не вистачає? Адже якщо раптом серед ночі комусь із нас стане зле, то навіть «швидку» викликати неможливо...

Павло ВОВК.

Кривий Ріг.

Неплатники мимоволі

Чому держава вживає таких суворих заходів до боржників за комунальні послуги, якщо ще є заборгованість у заробітній платі? Моя родина теж опинилася серед «злісних неплатників». Борг нам у зарплаті становить 3600 гривень, а наш борг за газ — 1800. У результаті газ відрізали. За іронією долі зарплату нам заборгувало управління комунального господарства. Парадокс!

В обласній прокуратурі заяву з проханням роз'яснити, чому не можна одержати заборгованість навіть за рішенням суду, не прийняли. Чи не простіше взагалі просто списати всі борги у зарплаті... Це було б чесніше, а доводиться оббивати пороги чиновників і слухати нескінченні обіцянки.

Галина КРУГЛИК.

Артемівськ
Донецької області.

Дорога до Голгофи

Була весна. Тремтіла ніч гріховно.
Завмерло небо — ані грому з вуст...
І вже по вінця чаша смертю повна,
І на суді Кайафи — сам Ісус.

Йому не страшно. Знову буде ранок.
І сонце, ніби безліч багряниць... —
Таке бува, що здібний учень-зрадник, —
Сказав Ісус... І тихо помоливсь.
Важезний хрест — дорога до Голгофи.

Юрба регоче, втоптуючи шлях...
Іде Христос, шепоче вічні строфи,
Іде туди, де зблисне перший цвях.
Кати старались мовчки і злостиво,

Вбивали тіло, щоб навіки щез...
Але супроти смерті —
Боже диво — Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Ігор ЯВОРСЬКИЙ.

Черкаси.

Якщо поставили лічильник

Який порядок використання природного газу за наявності лічильника особами, що мають пільги як учасники війни, та який порядок оплати таких послуг?

Іван БОРОЧКО.

Переяслав-Хмельницький район.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил надання населенню послуг з газопостачання» розрахунки населення за послуги з газопостачання здійснюються за чинними цінами на основі фактичних показань лічильників газу.

Розрахунковим періодом для встановлення розміру оплати послуг з газопостачання є календарний місяць. Плата за надані протягом розрахункового періоду послуги вноситься не пізніше 10 числа наступного місяця, якщо договором між споживачем та газотранспортною організацією не встановлено іншого терміну. Зняття показань лічильника газу проводяться вами самостійно щомісяця.

У разі наявності у споживача пільг на оплату природного або скрапленого газу в договорі робиться відповідна позначка.

Учасникам війни згідно із Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» надаються пільги у розмірі 50-процентної знижки плати за користування комунальними послугами (газом та іншими послугами) в межах середніх норм споживання. Площа житла, на яку надається знижка, під час розрахунків плати за опалення становить 21 квадратний метр опалювальної площі на кожну особу, яка постійно проживає в житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 квадратних метра на сім'ю.

Юлія ХОМЕНКО.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗВІТ НЕЗАЛЕЖНИХ АУДИТОРІВ
Акціонерам Закритого акціонерного товариства „Український кредитний банк"

За результатами виконаних аудиторських процедур ми прийшли до висновку, що фінансова звітність Банку за 2003 рік складена відповідно до вимог національних стандартів бухгалтерського обліку, нормативно-правових актів НБУ та Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку на основі даних бухгалтерського обліку банку, первинних документів та єдиної облікової політики і достовірно відображає фактичний фі-нансово-майновий стан ЗАТ „Український кредитний банк" на 31.12.2003 р. та ре-зультати фінансово-господарської діяльності за наслідками операцій, здійснених з 01.01.2003 р. по 31.12.2003 р.

Ми також підтверджуємо що акції ЗАТ „Український кредитний банк" у кількості 1036845 штук на суму 5184225 грн. рішення щодо випуску яких було прийняте Загальними Зборами акціонерів банку 07.01.2004 оплачені акціонерами в повному обсязі за рахунок реінвестиції дивідендів, нарахованих з прибутку Банку за 2003 рік.

За наслідками аналізу системи економічних показників ми вважаємо фінансовий стан та платоспроможність ЗАТ „Український кредитний банк" задовільним.

Генеральний директор
ТОВ „Аудиторська та консультаційна
Компанія „Украудит" **КОСТЮК С.Г.**
04214, вул.. Героїв Дніпра,59/168, Київ, Україна

Сертифікат аудитора АБ№000066 чинний до 01.01.2005

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Звіт про фінансові результати за рік, що закінчився 31 грудня 2003 року
(у тисячах гривень)

	2003 рік	2002рік
Процентний дохід	57 574	42 814
Проценті витрати	(54 095)	(49 100)
Чистий процентний дохід	3 479	(6 286)
Комісійний дохід	6 906	8 787
Комісійні витрати	(1 107)	(875)
Чистий комісійний дохід	5 799	7 912
Дохід у вигляді дивідендів	8	1 075
Чистий торговельний дохід	14 657	13 651
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	602
Прибуток від інвестицій в асоційовані та дочірні компанії	0	0
Інший дохід	1 710	4 823
Операційний дохід	**25 653**	**21 777**
Збиток від інвестицій в асоційовані та дочірні компанії	(30)	0
Загальні адміністративні витрати	(7 834)	(7 027)
Витрати на персонал	(6 470)	(6 250)
Інші витрати	(2 747)	(1 805)
Прибуток від операцій	**8 572**	**6 695**
Чисті витрати на формування резервів	(2 603)	(2 205)
Прибуток до оподаткування	**5 969**	**4 490**
Витрати на податок на прибуток	(352)	(2 486)
Прибуток після оподаткування	**5 617**	**2 004**
Непередбачені доходи/витрати	0	0
Чистий прибуток/ збиток банку	**5 617**	**2 004**
Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Баланс на кінець дня 31 грудня 2003 року (у тисячах гривень)

	На 31.12.2003	На 31.12.2002
АКТИВИ		
Грошові кошти та залишки в НБУ	31 953	29 849
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Кошти в інших банках	150 759	139 245
Цінні папери на продаж	0	19 409
Кредити та заборгованість клієнтів	446 627	334 877
Інвестиційні цінні папери	1 945	1 760
Інвестиції в асоційовані і дочірні компанії	0	30
Основні засоби та нематеріальні активи	14 709	10 661
Нараховані доходи до отримання	28 468	29 529
Інші активи	4 000	8 405
Усього активів	**678 461**	**573 765**
ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
Кошти банків	213 891	234 645
Кошти клієнтів	387 541	253 929
Інші депозити	0	12 615
Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
Нараховані витрати до сплати	1 818	2 464
Інші зобов'язання	13 390	13 908
Усього зобов`язань	**616 640**	**517 561**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	26 816	26 816
Капіталізовані дивіденди	0	0
Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
Емісійні різниці	41	41
Резерви та інші фонди банку	15 000	14 900
Результати переоцінки необоротних активів	4 099	4 099
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	10 248	8 344
Прибуток/збиток за звітний рік	5 617	2 004
Усього власного капіталу	**61 821**	**56 204**
Усього зобов`язань та власного капіталу	**678 461**	**573 765**

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Звіт про рух грошових коштів за рік, що закінчився 31 грудня 2003 року
(у тисячах гривень)

	2003 рік	2002 рік
ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	**5 617**	**2 004**
Поправки чистого прибутку		
Нараховані витрати	(646)	(1 387)
Нараховані доходи	518	19 118
Амортизація основних засобів	2 244	1 673
Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	2 483	2 110
Торговельний результат	(14 501)	(12 731)
Нарахований та відстрочений податок	352	0
Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	0	(597)
Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії	30	0
Амортизація дисконту і премії цінних паперів	0	(15)
Інший рух коштів, які не є грошовими	0	(855)
Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	**(3 903)**	**9 320**
Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	(16 466)	(52 342)
Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(108 454)	(33 711)
Зменшення (збільшення) інших активів	4 404	8 851
Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	8 972	(52 980)
Збільшення (зменшення) коштів інших банків	(29 726)	111 423
Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	121 075	50 245
Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	(946)	(36 561)
Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	29 879	3 349
Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	8 738	(1 726)
Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	**4 835**	**7 594**
ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	(508)	(1 142)
Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	0	0
Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні установи	0	0
Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(6 292)	(2 269)
Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	**(6 800)**	**(3 411)**
ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ		
Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	0	0
Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	(2)	68
Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	0	0
Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	0	0
Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	**(2)**	**68**
Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	**(1 967)**	**4 251**
Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	88 941	84 690
Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	86 974	88 941

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Звіт про власний капітал за рік, що закінчився 31 грудня 2003 року
(у тисячах гривень)

	Статутний капітал	Викуплені власні акції	Капіталі-зовані дивіденди	Емісійні різниці	Резерви	Нерозподі-лений прибуток	Результат переоцінки	Капітал та резерви
Залишок на 01.01.2003	**26 816**	**0**	**0**	**41**	**14 900**	**10 348**	**4 099**	**56 204**
Коригування:								
Зміна облікової Політики						0		0
Виправлення помилок						0		0
Скоригований залишок на початок 2002 р.	26 816	0	0	41	14 900	10 348	4 099	56 204
Переоцінка необоротних активів					0			0
Сума результатів переоцінки необоротних активів, у разі їх вибуття					0			0
Чистий прибуток 2003 року						5 617		5 617
Розподіл прибутку до загальних резервів банку					0			
Розподіл прибутку до резервних фондів					100	(100)	0	
Розподіл прибутку до інших фондів банку								
Дивіденди, що сплачені у 2002 році				0		0		
Дивіденди, що капіталізовані у 2002 році								
Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	0	0						0
Внески за акціями нового випуску	0	0					0	0
Викуплені власні акції		0	0			0		0
Продаж раніше викуплених власних акцій		0	0					0
Анульовані раніше викуплені акції	0							0
Залишок на 31.12.2003	**26 816**	**0**	**0**	**41**	**15 000**	**15 865**	**4 099**	**61 821**

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Звіт про рух грошових коштів за рік, що закінчився 31 грудня 2002 року
(у тисячах гривень)

	Статутний капітал	Викуплені власні акції	Капіталі-зовані дивіденди	Емісійні різниці	Резерви	Нерозподі-лений прибуток	Результат переоцінки	Капітал та резерви
Залишок на 01.01.2002	**26 816**	**0**	**0**	**41**	**14 893**	**8 351**	**4 099**	**54 200**
Коригування:								
Зміна облікової Політики						0		0
Виправлення помилок						0		0
Скоригований залишок на початок 2002 р.	26 816	0	0	41	14 893	8 351	4 099	54 200
Переоцінка необоротних активів					0			0
Сума результатів переоцінки необоротних активів, у разі їх вибуття					0			0
Чистий прибуток 2002 року						2004		2004
Розподіл прибутку до загальних резервів банку								
Розподіл прибутку до резервних фондів					7	(7)		
Розподіл прибутку до інших фондів банку								
Дивіденди, що сплачені у 2001 році				0		0		
Дивіденди, що капіталізовані у 2001 році				0		0		
Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	0	0						0
Внески за акціями нового випуску	0	0					0	0
Викуплені власні акції		0	0			0		0
Продаж раніше викуплених власних акцій		0	0					0
Анульовані раніше викуплені акції	0							0
Залишок на 31.12.2002	**26 816**	**0**	**0**	**41**	**14 900**	**10 348**	**4 099**	**56 204**

Закрите Акціонерне товариство „Український кредитний банк"
УЗАГАЛЬНЕНА ЗВІТНІСТЬ
Потенційні зобов'язання на кінець 2003 та 2002 років
(у тисячах гривень)

Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням.
Контрактні суми позабалансових фінансових інструментів банку.

	2003	2002
Гарантії та резервні акредитиви	**2 944**	**427**
Документарні акредитиви та акредитивні комерційні листи	0	0
Зобов'язання видати кредит:	**25 812**	**13 810**
первинний строк погашення - до 1 року	25 812	13 810
первинний строк погашення - більше 1 року	0	0
Інші	0	0

Активи заставлені
Загальна сума наданої банком застави станом на 31.12.2003 та 31.12.2002 року становила 222 012 тис. грн. та 131 674 тис. грн. відповідно.

Зобов'язання оперативного лізингу (оренди).	2003	2002
Менше року	70 тис.грн. в місяць	52 тис.грн. в місяць
Від року до 5 років	3 тис. грн. в місяць	11 тис. грн. в місяць
Більше 5 років	Немає	Немає

Голова Правління Банку Лях Юрій Іванович

Головний бухгалтер Банку Яковлєва Діана Анатоліївна

(Ліцензія НБУ № 16 від 26.10.2001 року)

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за заявою ДПІ у Шевченківському районі м. Києва порушено справу № 24-222-б про банкрутство Приватного підприємства «Наталі» (код ЄДРПОУ 31243362; юридична адреса: м. Київ, вул. Московська, 7; р/р № 26005140101, МФО 320735 у АКБ «Інтеграл», р/р № 26007301231895, МФО 322067 у філії «Жовтневе відділення Промінвестбанк»).

На підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» ДПІ у Шевченківському районі м. Києва проводить ліквідаційну процедуру у справі про банкрутство ПП «Наталі» № 24/222-б із-за відсутності майна.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місячного строку з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Миколаївської області Постановою по справі № 5/24 від 24 травня 2004 року визнано банкрутом Спільне підприємство «Новоодеське заготівельно-переробне торгове підприємство», код ЄДРПОУ № 01778457, адреса: Миколаївська обл., м. Нова Одеса, вул. Шмідта, 23 та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко В. Г. (ліцензія серії АА № 140411 від 12.06.2002 року).

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/257 від 04.06.2004 р.

визнав банкрутом

товариство з обмеженою відповідальністю «Спільне Українсько-бельгійське підприємство з іноземною інвестицією «КАСКАД» банкрутом (адреса: м. Київ, вул. Фрунзе, 40, код ЄДРПОУ 31170478, рах. 2600606621, в АБ «АЖІО», МФО 300175) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Волинська Філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціон з продажу майна підприємства-боржника ЗАТ СП «Упекс», що знаходиться за адресою: Тернопільська область, Заліщинський район, с. Фересток.

Лот 1 — Незавершене будівництво комплексу дорожнього сервісу згідно додатку. Початкова ціна 61294 грн. в т. ч. ПДВ.

Гарантійні внески учасників (5 % від початкової ціни) реєстраційний збір — 17 грн. перераховуються організатору торгів на р/р 260012748 в АППБ «Аваль», м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 16.07.2004 року.

Заяви на участь в торгах приймаються до 16.07.2004 року за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

Аукціон відбудеться 19.07.2004 року об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161.

В оголошенні надрукованому в газеті «ГУ» від 15.06.2004 р. на стр. 22 СП «Бурека ЛТД» читати... СП «ЕУРЕКА ЛТД».

Згідно статті 35 Закону України "Про господарські товариства", повідомляємо, що "22" червня 2004 року о 13 годині 00 хвилин відбудуться установчі збори Відкритого акціонерного товариства **"Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".** Установчі збори відбудуться за адресою: місто Київ, проспект Перемоги, 42.

Порядок денний установчих зборів:

1. Про створення Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН" через реорганізацію Закритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН" шляхом його перетворення у Відкрите акціонерне товариство "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
2. Про затвердження статуту Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
3. Про обрання Наглядової ради Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
4. Про обрання Правління Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
5. Про обрання Ревізійної комісії Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
6. Про зменшення розміру статутного капіталу Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".
7. Про ведення реєстру акціонерів.
8. Про обмін письмових зобов'язань про видачу відповідної кількості акцій (сертифікатів акцій) Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН" на акції Відкритого акціонерного товариства "Київський завод світлочутливих матеріалів "ФОТОН".

Згідно рішення засновника Дорічнє підприємство «Барваір» (код ЄДРПОУ 22093835) ліквідується. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців, з дня публікації за адресою: м. Іршава, вул. Заводська, 3. Телефон для довідок: (03131) 5-44-95.

ВАТ «Донецька сільськогосподарська машинно-технологічна станція»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 2 серпня 2004 року об 11.00 за адресою: 830055, м. Донецьк, пр. Театральний, 21, кабінет голови правління.

Порядок денний:

1. Затвердження основних напрямків діяльності на 2004 рік.
2. Внесення змін до Статуту.
3. Обрання та відкликання голови та членів спостережної ради.
4. Обрання та відкликання голови та членів правління.
5. Обрання та відкликання голови та членів ревізійної комісії.
6. Затвердження положень:
- Про спостережну раду.
- Про правління.
- Про ревізійну комісію.

Приватне підприємство «Бест-Буд», розташоване за адресою: м. Київ, вул. Градинська, 10-а, кв. 112, тел. 534-79-23, ЄДРПОУ 32377457, зареєстроване 29 травня 2003 року в Деснянській РДА, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються у місячний термін.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 06.05.04р. по справі № 10/34 визнано банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Павлівське» (Кіровоградська область, Світловодський район, с. Павлівка) код ЄДРПОУ 05527539, п/р в Кіровоградській ОД АППБ «Аваль» МФО 323538, ліквідатором призначено Савоніну О. Є. (ліцензія № 484212 від 31.01.03р, адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 23.

ОГОЛОШЕННЯ

СТОВ «Ранок» (адреса: с. Каменка, Старобешівського району, Донецької області) постановою Господарського суду Донецької області по справі 15/8 Б від 18.05.2004 р., згідно ст. 22-24 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Болотова Владислава Володимировича, ліцензія № 669667.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 85000, м. Добропілля, вул. Ізотова — 15, тел. 8-050-701-97-58.

Ухвалою господарського суду Херсонської області від 27.05.2004 р., 73000, м. Херсон, вул. Горького, 18, порушено справу № 12/141-Б про банкрутство Державної дослідно-експериментальної агрофірми «Асканія-Нова» (Херсонська обл., Чаплинський р-н, смт. Асканія-Нова, вул. Степна, 3, код в ЄДРПОУ 24957852).

Розпорядником майна призначено Татаркіна Олександра Леонідовича (ліцензія АА № 484217 від 05.02.2004 р. для листів — 61022, Харків, а/с 250). Заяви з кредиторськими вимогами приймаються протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2) порушив справу про банкрутство № 12/20 від 05.03.04 р. Приватного підприємства «Експрес», ід. код. 31208291, м. Суми, вул. Металургів, 13, кв. 45, п/р № 26003301703362 у Сумському ЦВ «Промінвестбанк».

Розпорядником майна призначений Шевич Олександр Миколайович, ліцензія серія АА № 249990 від 19.10.01 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

СП ТОВ «Нива Переяславщини»
(ідент. код 25564175, 08420, Київська обл., Переяслав-Хмельницький р-н, с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2) повідомляє про зменшення статутного фонду на 1 868 780,00 грн. Статутний фонд складає 21 755 105,38 грн. Підстава — рішення загальних зборів учасників.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 01.06.04 р. по справі № Б-31/166-03 Відкрите акціонерне товариство «Сахновщинський райагропостач» (ЄДРПОУ 00907480, Харківська обл., смт. Сахновщина, р/р 26005210063001 у ВАТ КБ «Надра» ХРУ, МФО 351834) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор — арбітражний керуючий Винник А. І. (ліц. АА № 250085 від 30.11.01 р.)

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 В), порушив справи № 24/230-б про банкрутство Приватного підприємства «Центрім» (01133, м. Київ, вул. Лихачова, 9, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 32555272, п/р 2600800760074 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983); № 24/231-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Спін» (01021, м. Київ, вул. Кловський узвіз, 18, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 32159539, п/р 2600000760063 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983); № 24/235-б про банкрутство Приватного підприємства «Гладкон» (01011, м. Київ, вул. Печерський узвіз, 15, ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 32556509, п/р 2600700340190 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983).

Розпорядником майна призначено Соловйова Євгена Олександровича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АА № 419482 від 05.12.2002 року, адреса: 01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 4, оф. 7, тел./факс 246-56-90).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Згідно рішення засновника Дорічнє підприємство «Барва — Уж»
(код ЄДРПОУ 22085267) ліквідується. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців, з дня публікації за адресою: м. Ужгород, вул. Заньковецької, 1. Телефон для довідок: (03131) 5-44-95.

Закрите акціонерне товариство «Дніпровторма»

(надалі — товариство) код ЄДРПОУ 30540104 на підставі ст. 45 Закону України «Про господарські товариства» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів 4 серпня 2004 р. Початок о 14.00. Місце проведення зборів: м. Дніпропетровськ, вул. Юдіна, 8.

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання членів Спостережної ради товариства.

Реєстрація акціонерів та їх уповноважених представників здійснюватиметься за місцем проведення зборів з 13.00 до 13.55. При собі мати посвідчення особи та посвдчену належним чином довіреність.

Адміністрація.

ГСП «Чорнобильська АЕС»

повідомляє про реалізацію з центральних складів (м. Славутич): клапанів регулюючих виробництва ВАТ «Пензтяжпромарматура» загальною кількістю 22 одиниці:

ПТ 68052.250.00 — 9 шт;
ПТ 68052.250.02 — 5 шт;
ПТ 68083.150.04 — 1 шт;
ПТ 68083.150.06 — 1 шт;
ПТ 68083.150.09 — 1 шт;
ПТ 68083.100.05 — 5 шт.

Інформацію про умови, терміни проведення реалізації і технологічного стану клапанів можна отримати, направивши на ім'я заступника директора з загальних питань Голоскоковій В. Ю. письмову заяву:

Поштовою адресою: 07100, Київська обл. м. Славутич, а/с 10 або 11;
На факс: (04479) 2-61-54; 2-56-61; 2-62-85;
На електронну адресу: orecp@chnpp. atom. gov. ua

Господарський суд Полтавської області порушив справу № 7/73 про банкрутство ПСП «Житниця» (Полтавська область, с. Хорішки) код ЄДРПОУ 30827272, р/р 26002503 в Кременчуцькій філії АППБ «Аваль», МФО 331638.

Арбітражним керуючим призначено Чорнокондратенко Інессу Петрівну (ліцензія АА № 047555 від 21.06.01, м. Кременчук, вул. В. Бойка, 13/12).

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство (справа № 17/125-Б від 23.04.2004 р.) боржника — Полонського підприємства водопровідно-каналізаційного господарства, 30500, Хмельницька область, м. Полонне, вул. Шевченко, 10, р/рахунок 260041255 в Полонському ТВБВ ХОД АППБ «Аваль», м. Хмельницький, МФО 315966, код ЄДРПОУ 14175625.

Розпорядник майна боржника Клименко Андрій Володимирович (29000, м. Хмельницький, вул. Довженка, буд.3, кв.5, ліцензія АА № 487836 від 03.06.2003 р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) за заявою управління Пенсійного фонду України в Летичівському районі смт. Летичів, Хмельницької області у справі № 4/8-Б (постанова суду від 08.06.2004 р.). Летичівське житлово-комунальне господарство, код 00908372, 31500, смт. Летичів, вул. Комарова, 2, р/р № 26004301067 в Летичівському відділенні ВАТ ДОБ № 3210, МФО 315722, визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Синишина Олега Андрійовича (м. Київ, вул. Драгоманова, 10а, кв. 29, т. 803857-9-15-63; 9-18-33; 8067-920-50-78, ліцензія серія АА 484194 вд 29.12.2002 р.).

Ліквідатор ВАТ «Іллінецький цукровий завод»

Кондратенко Ю. М.

проводить конкурс по продажу дебіторської заборгованості банкрута ВАТ «Ілліцентський цукровий завод» (22700, м. Іллінці, вул. К. Маркса, 2, Вінницька обл.).

Стартова ціна продажу дебіторської заборгованості — 669 524,00 грн. Гарантійний внесок 6 695, 24 грн. перераховується учасником конкурсу на ліквідаційний рахунок ВАТ «Іллінецький цукровий завод» до 07.07.2004 р., (р/р 26007357501 у Філії АБ «Енергобанк», м. Вінниця, МФО 302731, код 00371653).

Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: 21001, м. Вінниця, вул. Червоних курсантів, 8 до 07.07.2004 р.

Конкурсна пропозиція подається в окремому не прозорому конверті з назвою конкурсу та надписом «Конкурсна пропозиція».

Конкурс відбудеться 12.07.2004 р.
Довідки за тел.: (0432) 27-04-43 з 9.00 до 17.00

Оголошення надруковане в газеті «Голос України» № 103 (3353) від 08.06.2004 р. про порушення справи № Б-19/175-03 від 07 жовтня 2003 р. про банкрутство Приватного підприємства «Україна» (61003, м. Харків, пров. Самеровський, 10/9, р/р 26002820016313, МФО 351016, код ЄДРПОУ 24345075) вважати надрукованим помилково.

Постановою від 02.09.1997 року Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путинський, 3/65) визнав АТЗТ «Відродження» (м. Житомир, вул. Московська, 46, кв. 21, код 13560315) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Гудзь В. В. (ліцензія АА № 710822 від 18.02.2004 року) вул. Космонавтів, 56, кв.1, м. Житомир, 10009.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) від 08.06.04 р. в справі № Б-11/143 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Закритого акціонерного товариства агрофірми «Путятинці» (Івано-Франківська обл., Рогатинський район, с. Путятинці, код ЄДРПОУ 03752373; р/р 2600330180 в відділенні Ощадбанку № 6437, м. Рогатин, МФО 336581). Ліквідатором призначений Саєвич М. Б. (Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Костомарова, 4/108; ліцензія АА № 520164).

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 8/10 про банкрутство Спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Сарненське» (34500, Рівненська область, м. Сарни, Дослідна станція; код 21096079, р/р 26007249095001 в Рівненській обласній філії КБ «Приватбанк», МФО 333391).

Розпорядником майна призначено Зуха Сергія Івановича. (ліцензія № 250279; м. Рівне, вул. Драгоманова, 27).

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний керуючий (ліквідатор) Київського виноробного заводу Міністерства сільського господарства і продовольства республіки Молдова Бакуменко В. І. оголошує прийом заявок на участь у конкурсі з продажу засобів виробництва та майна банкрута.

Довідки з питань складу засобів виробництва та майна, а також будь-яка інша необхідна інформація, надаються за телефоном: 468-97-50. Боргуленко Віктором Сергійовичем.

Заявки надсилати за адресою: 04074, м. Київ, вул. Бережанська, 9 у строк до 30.06.2004 р.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18), постановою від 08 квітня 2004 р. по справі № 12/117-Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Лиман», Херсонська область, Білозерський район, с. Станіслав, вул. Леніна, 6, ЄДРПОУ 00856244.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марченко Сергія Олександровича ліцензія серія АА № 250423 від 27.03.2002 р.

(тел. 8-067-943-58-51).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 03 грудня 2003 року по справі № 20/60 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Акціонерна фірма «Старт», відкрита ліквідаційна процедура. Юридична адреса боржника: 69084, м. Запоріжжя, вул. Карпенко-Карого, 25, Код ЄДРПОУ 01567364, поточний рахунок № 2600330012484 в ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк». Ліквідатор Балдакова Ольга Геннадіївна, ліцензія АА 315471 від 30.08.2002 р. адреса: 69104, м. Запоріжжя, вул. Малиновського, 26-А, кв. 117, телефон: (0612) 173731.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою по справі № 14/191 від 01.06.2004 року Колективне риболовецьке господарство «Чорноморець», код ЄДРПОУ 00466856, п/р 2600230032 в Очаківському відділенні Ощадбанку № 3159, МФО 386252, юридична адреса: 57500, Миколаївська область, м. Очаків, вул. Цокуренко, 125, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Ратинську С. В., ліцензія серія АА № 783075 від 23.04.2004 р., 54001, м. Миколаїв, вул. Садова, 1-а, тел. 8(0512)35-51-26.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі про банкрутство дочірнього підприємства «Альфа» ВАТ «Кам'янець-Подільського підприємства «Агрохім» (справа № 17/117-Б), 32300, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, село Гуменці, код ЄДРПОУ 31391926, р/р-к 260045483001355 у Кам'янець-Подільській філії Хмельницької обласної дирекції АППБ «Аваль», МФО 315171.

Розпорядник майна Головата Марія Дмитрівна (ліцензія від 27.11.2001 р. АА № 249502, 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Кушелева, 2).

Господарський суд міста Києва 01030, м. Київ вул. Богдана Хмельницького, 44-б.

Постановою по справі № 43/256 від 04.06.2004 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «УКРПРОДУКТ» банкрутом (адреса: м. Київ, вул. Васильківська, 22, код ЄДРПОУ 25593432, рах. 260066122, в АКБ «Перкомбанк», МФО 321712) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Постановою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 11.05.2004 р. по справі № 11/154б визнано банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство «Заріччя» (Луганська область, Білокуракинський район, с. Лозно-Александрівка, р/р 26007301181 в БО Ощадбанка, МФО 364100, код 30790960). Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор - арбітражний керуючий - Чугунова Віра Олексіївна, ліцензія АА № 487830, від 22.05.2003р. (91011, м. Луганськ, вул. Лутугінська, б. 123, кв. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/258 від 04.06.2004 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «С-КЛАС» банкрутом (адреса: м. Київ, б-р Перова, 30, кв. 68, код ЄДРПОУ 30309411, рах. 260002724448, в Шевченківському відділенні КМФ АКБ «УКРСОЦБАНК», МФО 322012) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 23/275-б про банкрутство Приватної виробничо-комерційної фірми «Енерго» (м. Київ, вул. Інститутська, 25, код 30743596, р/р 260021543 у П'ятому Київському філіалі АППБ «Аваль», МФО 322614).

Розпорядник майна Гусар Іван Олексійович (Ліцензія № 719858 від 04.03.2004 р.), 01030, м. Київ, а/с 29, тел./факс (044) 236-11-17.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

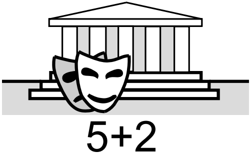
Ухвалою господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалко, 2) від 23.12.2003 р. у справі № 6/95 порушена справа про банкрутство Державного підприємства «Охтирський комбінат хлібопродуктів» Державного комітету України з державного матеріального резерву (Сумська область, м. Охтирка, вул. Червоноармійська, 11, код ЄДРПОУ 00956031).

Розпорядником майна призначено Арбітражного керуючого Атаманову Тетяну Миколаївну, ліцензія АА № 249718 від 19.10.2001 р. (м. Суми, вул. Супруна, 3, кв.2).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вірші полковника

Фото автора.

Одного разу Йосип Осецький почув чужу історію про те, як батько насадив великий черешневий сад. Почались голодомори, репресії, розстріли, а сад собі ріс. Все село чекало, коли ж він нагодує солодкими ягодами. Черешні вродили рясно. Але всі до одної були чорними та гіркими. Як батьківська доля.

А хтось розповів, як повінь затопила рідне село. Вода підхоплювала і несла все, що траплялось на її шляху. Здавалося, саме село пливе. А серед того всього... дитяча люлька із немовлям...

Таких живих картинок, побачених чужими очима, Осецький не просто запам'ятав, а перепустив через колесо свого життя стільки, що врешті-решт склалися поетичні збірки. Спочатку вийшов «Офіцерський вальс», потім «Черешневий сад», за ними — «Грона любові».

Віршами його не тільки зачитались, а й заспівались. Півтора десятка віршів поклав на музику хмельницький композитор Іван Пустовий. А одного разу поет запропонував переглянути ще рукописну збірку Володимирові Смотрителю, керівнику і актору хмельницького моно-театру «Кут».

Смотритель одразу заспівав вірші-розповіді під гітару. Так з'явилась аудіокасета, а потім і диск під назвою «Ми не блудні сини».

Якщо у Йосипа Осецького, полковника Служби безпеки, котрий і тепер займається науковими дослідженнями у якихось суперсекретних галузях, запитати, а для чого йому здались вірші, навряд чи дістанеш відповідь.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: втримати у своїх руках колесо долі непросто.

Цього дня

18 ЧЕРВНЯ

■ 1651 р. Розпочалася битва під Берестечком. ■ 1668 р. Загинув гетьман Лівобережної України Іван Брюховецький. ■ 1754 р. Закладено фортецю святої Єлизавети, яка згодом стала містом Єлисаветградом (теперішнім Кіровоградом). ■ 1815 р. Битва під Ватерлоо. Остаточна поразка Наполеона. ■ 1939 р. У Каневі відкрито пам'ятник Шевченкові на його могилі та музей. ■ 1942 р. Народився співак і музикант Пол Маккартні (квартет «Бітлз»). ■ 1959 р. У Запоріжжі на заводі «Комунар» складено перший «Запорожець». ■ 1974 р. Помер маршал Жуков, чотириждм Герой Радянського Союзу.

Тату з віддалених місць

ВИСТАВКИ

Понад 400 татуювань-наколок радянських ув'язнених представив на виставці в Літературному музеї Одеси приватний колекціонер Олег Грінченко. За його словами, наколки, виставлені на експозиції, збирав екс-співробітник НКВС-МВС Дансінг Балдаєв у в'язницях СРСР. Грінченко стверджує, що «маючи талант художника, Балдаєв, під виглядом тюремного лікаря, викликав на медогляд ув'язнених і змальовував сюжети тату».

Колекціонер розповів, що татуйоване тіло на жаргоні ще називають «фраком з орденами». Татуювання на тілі складаються в цілісну картину, що має суворо визначений зміст. Це своєрідний набір документів людини, котра побувала за гратами, чию біографію можна відновити за малюнками.

Автор виставки демонструє і своє татуювання — абстрактний плетений візерунок. Таке зображення наносили на свої щити скіфські воїни, вважаючи, що цей візерунок захистить від удару сокири.

У нинішніх молодіжних татуювань скоріш естетичний характер. Найчастіше малюнок на тілі не має під собою жодного підтексту, а є просто засобом самовираження юної індивідуальності.

Вклади у гостинність

ГОТУЄМОСЯ ДО «ЄВРОБАЧЕННЯ»

Руслана та її «Дикі танці», що перемогли на престижному музичному конкурсі «Євробачення» у Стамбулі, зобов'язали Україну провести в себе наступний, ювілейний конкурс. І отут у можновладців заболіла голова: де і як проводити масштабне свято. Адже для цього в нас немає ні відповідного концертного залу, ні якісних готелів європейського рівня в необхідній кількості.

Місткість залу для проведення конкурсу має становити не менш як 15 тисяч осіб. Київський Палац спорту може вмістити щонайбільше 10 тисяч глядачів. Так з'явилася ідея побудувати комплекс із необхідним залом поряд з Міжнародним виставковим центром на Броварському проспекті. Тут уже розпочалися підготовчі роботи до будівництва, а орієнтовна дата завершення всіх робіт, за словами мера Києва Олександра Омельченка, 1 травня 2005 року. Загальна площа нового комплексу становитиме більш як 7 тисяч квадратних метрів, при цьому він зможе вмістити 15 тисяч осіб. Ще одна проблема, що стоїть нині перед київською владою, — розміщення гостей столиці. Досвід проведення попередніх конкурсів показує, що наступного року до Києва кинуться десятки тисяч туристів.

Сьогодні в місті є тільки один готель, що відповідає світовим стандартам, — п'ятизірковий «Прем'єр-Палац», хоча потрібно щонайменше у п'ять разів більше. Тому буде поновлено будівництво готелів «Редіссон», «Свята Софія», «Театральний» і «Лейпциг».

Загальна сума інвестицій у підготовку проведення ювілейного, 50-го конкурсу «Євробачення»-2005 у Києві орієнтовно становитиме понад один мільярд доларів (у Стамбулі на аналогічні цілі витратили більш як 250 млн. доларів).

ВИДАННЯ

До 350-річчя Переяславської ради

Відбулася презентація ювілейного видання монографії Миколи Костомарова «Богдан Хмельницький», надрукованого до 350-річчя Переяславської ради в рамках проекту «Історія України в історичних дослідженнях, документах і спогадах сучасників». Книжку видано за підтримки Посольства Росії в Україні тиражем п'ять тисяч примірників, що їх безплатно передали науковим бібліотекам, профільним інститутам НАН України, історичним кафедрам вузів та іншим навчальним закладам.

На знімку: школярі львівської середньої школи №45 знайомляться з новим виданням.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн, для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311110. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos